

ABONĒT IR LĒTĀK!

Abonējiet laikrakstu “DDD”:

- visās Latvijas Pasta nodaļās
- internetā: www.abone.pasts.lv
- pa tālr.: 67008001, 27008001
- “DDD” redakcijā (tālr.: 67140680)

8 mēnešiem **6,80 Ls**

7 mēnešiem **6,00 Ls**

6 mēnešiem **5,20 Ls**

5 mēnešiem **4,50 Ls**

4 mēnešiem **3,75 Ls**

3 mēnešiem **2,85 Ls**

2 mēnešiem **1,90 Ls**

1 mēnesim **0,95 Ls**

Par abonēšanas iespējām uz ārzemēm
interesēties “DDD” redakcijā!

“DDD” iznāk divas reizes mēnesī –
piektdienās.

INDEKSS 1164

LATVIEŠU TAUTAS PAŠCIENAS MEKLĒJUMOS

Intervija ar Eiropas Parlamenta deputātu **Kārli Šadurski**

KĀ LABĀ STRĀDĀ SPECDIENESTI?

DDD: Nesenais valodas referendums daudzus latviešos viesa nelielu cerību, ka valdošie politiķi varbūt kaut kādā veidā beidzot ieraudzīs skaudro patiesību

bija gatavs šādam referendumam, un es pat zināmā mērā varu saprast – kāpēc. Normāli cilvēkam neienāk prātā, ka par tādām lietām vispār varētu rasties diskusija. Tas liekas tik absolūti pašsaprotami.

Es vienu nopietnu akmentiņu gribu mest droši-

“Sākot jau ar Latvijas okupāciju pirms Otrā pasaules kara – bija ļoti raksturīgi inteliģences vidū teikt, ka mēs par politiku neinteresējamies, un 1940. gadā politika atnāca un sāka interesēties par viņiem.”

un sāks risināt nacionālos jautājumus pēc būtības. Tomēr neizskatās, ka tas notiktu. Kā jūs vērtējat šo referendumu un kādi ir jūsu secinājumi?

Kārlis Šadurskis: Nemsim hronoloģiski. Pirmkārt, teiksim tā, valsts pārvaldes mehānisms ne-

bas un mūsu specdienestu dārziņā, jo tajā brīdī, kad visas šīs parakstu vākšanas sākās, kad sākās finanšu plūsmas, viņi nevarēja to neredzēt. Viena lieta ir, piemēram, savākt visus pierādījumus, lai tiešā pierādītā, ka saņemts nelikumīgs finansējums,

lai tiešām visi pierādījumi “būtu galdā”, un tiesnesim būtu skaidrs, ka šeit nav nekādu šaubu. Specdienestu sekmīgam darbam nav vajadzīgi tik stingri pierādījumi. Pie specdienestiem nonāk informācija. Tie analizē informācijas avotu ticamību un pašas

informācijas ticamību, un operatīvi, ātri izvērtē riskus. Cimdara kungam jau uz galda vajadzēja būt analīzei, pirms pie viņa tika atnesti parakstu blāķi. Un valdības rīcībā vajadzēja būt šai analīzei...

Turpinājums 4. lpp.

LATVIEŠU TAUTAS DZĪVĪBA APSLĒPTA LAUKOS

ATKLĀTA VĒSTULE

Saeimas deputātiem un laikrakstam “DDD”

DIŽUĻI PRET ČĪKSTUĻIEM

Šodien gan radio, gan televīzijā skan rūpes par Latgali. Lauki paliekot tukši, simtiem tūkstoši hektāru esot aizauguši, bet latgalieši braucot prom uz Eiropu. Skan ideja, ka vajagot izmest kaut kādu palīdzības desantu. ZM ministre Straujuma gatava skriet uz Latgali ar 23 miljoniem latu, sniegt atbalstu tikai ražotājiem, tas ir, lielražotājiem – *dižuļiem*.

Palīgā steidz arī VM ministre Circene, *čikstuļiem* uzliktot par medicīniskajiem pakalpojumiem samaksu, reizinot ar piecpadsmit. Vizītē pie ārsta

jāsamaksā 1x15 lati, par operāciju 2000x15, tas ir, 30 000 latu, un tas ir garants, ka šie *nelieši*, nodokļu nemaksātāji, atstieps kājas. Ministre to sauc par “ciņu ar ļaunumu”, bet šie *ļaudari* izaudzinājuši bērnus bez ministres un pašvaldības vai kāda cita atbalsta. Rodas problēma, ko darīt ar šiem *ļaudaru* pēcnācējiem? Atliek tikai cerēt, ka, maksājot sešus subsīdiju atbalsta veidus tikai *dižuļiem*, bet *čikstuļiem* tikai vienu vienoto platību maksājumu (VPM) šie *ļaudaru* pēcteči arī atstieps kājas. Taču par to nav pārliecināti zemnieku Saeimas (ZSA) alkatīgie *dižuļi* – lielražotāji. 20 gadu laikā, šādā veidā

nīdējot mazos zemniekus (*čikstuļus*), Dzimteni vēl nav atstājuši vai nosprāguši visi latvieši (*čangāļi*).

ZSA *dižuļi* ir pārliecināti, ka nezāle – *čikstuļi* – tik

kiem ārā uz asfalta lielpilsētās. Liekas, visiem latvju žurnālistiem sabiedriskajos medijos jāceļ trauksme, jo Latgale, gluži kā Abrene, ar Latvijas kangaru rokām

“Vienošanos par latviešu Dzimtenes iznīcināšanu nevajag maskēt aiz kaut kādas labas gribas manifesta.”

ātri neiznīks. Tāpēc 2011. gada 10. novembrī Preiļu Kultūras namā notiekošajā Latgales reģiona seminārā “Ietekmē lauksaimniecības un lauku nākotni jau šodien” viens no ZSA *dižuļiem* ierosināja visus Latgales *čikstuļus* izlikt no lau-

tiks pievienota Krievijai, tāpēc ka Latgales pilsētas jau ir pārkrievošanas. Taču rajona avīzē “Novadnieks” es atradu L. Kirilovas rakstu, kur no trauksmes nav ne vārda.

Turpinājums 3. lpp.

VĒSTULES

ETNISKĀ KARA PRIEKŠVAKARĀ?

Sveicināta "DDD" un latviešu tauta!

Š.g. 24.februārī "Neatkarīgajā" lasīju "Mums nevajag statusu statusa dēļ" – Viktora Avotiņa interviju ar okupantu pārstāvi Aleksandru Gaponenko. Viņš atbildēja droši un pārliecinoši par savu "taisnību", bet kāda ir raksta dziļākā jēga – tas jāizjūt. Lasīju ar pretīgumu, zinot, cik daudz tādu ir mūsu zemē. Viņi nekādi nevar samierināties un nesaprot, ka vairs nedzīvojam ar viltu, nekaunību un vardarbīgu spēku veidotajā PSRS. MĒS DZĪVOJAM LATVIJĀ! To diemžēl neviens no okupantiem un kolonistiem negrib un nespēj saprast. Dažam prāts ir tik plāns, ka neatceras pat, kāda bija šī zeme, pirms te kāju spēra okupantu ordas.

"Latvijā dzīvo arī citas tautības, ne tika latvieši un krievi. Tās acimredzot šie "krievi" ir jau pakļāvuši."

Izcelšu dažus izvilkumus no A. Gaponenko *dulburējuma*:

Jautājums: Kādēļ krievi devās uz referendumu?

Atbilde: Krievu kopiena referendumā neizvirzīja mērķi – iztaisīt krievu valodu par otru valsts valodu. (...) Tas tika darīts tāpēc, lai mēs (?) visi kopā veidotu mūsdienīgu politisku Latvijas nāciju, kura spēš padarīt Latviju par demokrātisku un plaukstošu valsti. (...) Jau sākotnēji, tie, kuri organizēja referendumu, saprata, ka tas būs krievu kopienas mobilizācijas (mobilizācija – bruņoto spēku pārēja uz kara laika štatiem un organizāciju; rezervē esošo karadienestam padoto personu iesaukšana aktīvajā karadienestā...) instruments. Etniskas mobilizācijas. (...) Un – tā kā Latvijas vadošā elite mobilizē (?) latviešus, izmantojot

valodu, arī mēs lietojam to pašu instrumentu. Tas izrādījās ļoti efektīvs. (...) Pagaidām (!) izdodas panākt, ka no krievu puses naida izpausmju pret latviešiem nav. (...) Par krievu valodu nobalsoja 270 tūkstošu Latvijas pilsoņu. Tiem jāpieskaita 320 tūkstošu cilvēku, kuriem ir pazemojošs nepilsoņu statuss. Tie ir ap 15% Latvijas iedzīvotāju. Kopā iznāk 40% Latvijas ļaužu. (...) Tie ir kolosāli rādītāji. Divas piektdaļas cilvēku nevēlas dzīvot etniskas diskriminācijas sistēmā. (...) Nepilsoņi varai neeksistē.

Jautājums: Kādus instrumentus jūs piedāvājat, lai pārvarētu to, ko saucat par diskrimināciju?

Atbilde: (...) Pilsonības piešķiršanu bez jebkādiem nosacījumiem, kuri vēlēties to saņemt. (...) Mēs vairs nerimsim nekad. Plus

ekonomiskā krīze, plus 16. marts. Tas viss var novest pie Saeimas atļaišanas.

Jautājums: Bet, ja politiskā elite nenomainīsies?

Atbilde: (...) Tas novedīs pie tā, ka krievu protesta kustība izies ārpus tiesiskuma ietvara. (...) Slēptais etniskais konflikts pāries atklātā fāzē(!)...

Latvijā dzīvo arī citas tautības, ne tika latvieši un krievi. Tās acimredzot šie "krievi" ir jau pakļāvuši.

Starp citu, par krievu valodu Latvijas ciетumos nobalsoja gandrīz simtprocentīgi. Tas ir rādītājs.

Latvieši, mostieties! Esiet modri, cieniet un aizstāviet savu zemīti un valodu!

Artūrs Rīgā

P.S. Esmu par DDD!

A.

"NULLES DEKLARĀCIJA" – IEJAUKŠANĀS CILVĒKA PRIVĀTAJĀ DZĪVĒ

Kamēr pilsonis nav no nācīs konfliktā ar Likumu, neviens nav tiesīgs no viņa prasīt atskaiti par savu privātpersonisko dzīvi – kurp gāji, kur biji, ko dariji, ko ēdi, ko nopirki, ko pārdevi, cik tev mīļāko, cik naktis biji pie sievas, cik tev naudas, kur tā ir?...

Izdariet inventarizāciju un atklāji, kas jums glabājas mājās: varbūt kāda laukā metama sena sudraba servīze vai kāda veca Purviša glezna(!)?

Izmantojot cilvēka labtību, viņam tiek uzspiesta netieša kratīšana – čekis-

tiskās izspiegošanas eiropeiskais variants.

Paši šīs akcijas iniciatori nav skaidrībā par akcijas detaļām un ko viņi ar šo akciju grib atrisināt. Absolūta neskaidrība ir ienesta sabiedrībā, un absolūta nekonsekvence ir pašā akcijas būtībā: jādeklarē viena un tā pati naudas summa divkārt – gan aizdevējam, gan aizdevumaņēmējam (!).

Nulles deklarācija, kā jebkurai destruktīvai (postošanai) rīcībai, nav un nevar būt nākotnes – tā ir izgašanās!

Gunārs Terinks

Mušas uz banāna domā, ka tas pieder viņām

Doc. Dr. Valdis Šteins
Triju Zvaigžņu ordeņa komandieris

LATVIJAS DĒMONKRĀTIJAS (BEZ) SAIMNIECISKĀ SASTĀVDAĻA

Turpinājums no iepriekšējā numura

Pirms mēs apskatām cēloņus postošajām sekām, par kurām rakstīju iepriekš, es gribētu vērst jūsu uzmanību un vēlētos, lai jūs padomātu no savām (antropocentriskajām) cilvēciskajām pozīcijām, no savas ģimenes pozīcijām, no saimnieka – ne no kalpa/verga pozīcijām, no sava novada un visas nācijas/etnosa pozīcijām un paskatītos uz daudzām pierastām parādībām, lietām, likumiem, instrukcijām un procesiem. Padomāji: kam tie kalpo un kam tiem vajadzētu kalpot?

Sāksim ar naudu – vai nauda ir pašmērķis vai līdzeklis?

Nauda un bankas kā pašmērķis vai līdzeklis?

Visiem, protams, degošs jautājums ir nauda, nauda un nauda. Kāpēc mūs padara tik atkarīgus no naudas? Es negribētu morālizēt, bet cilvēce tūkstošiem gadu ilgumā ir veiksmīgi dzīvojusi arī bez naudas.

Daudzas tautas pasaulē arī šobrīd dzīvo bez naudas. Arī šobrīd dažādas mantas un pakalpojumi gluži vienkārši tiek apmainīti. Piemēram, Omanā divi maisiņi vīgu "maksā" 18 saulē kaltētas zivis. Dieva kalps par jums palīdz Dievu, jūs par to viņam atnesat kartupeļu maisu, jūs palīdzat kaimiņam sienu novākt, viņš jums atkal palīdz ar pienu (talkas ir pavisam cita tipa pasākums) utt. Sabiedriskais darbs taču arī notiek nesavtīgi – bez naudas jeb, kā mēs sakām, par velti. Daudzi sabiedriski pasākumi taču notiek bez naudas, un neviens tos neapmaksā, ne valstij, ne pašvaldībai. Visiem zināmais teiciens "Laiks ir nauda" ir gan amorāls, gan pret garu un dvēseli vērst.

Protams, šodienas dzīve mūsu apstākļos un mūsdienā Latvijā bez naudas nav iedomājama, bet nevajadzētu to tik stipri fetišizēt. Nauda dod iespēju regulēt katram savu saimniecību. Ja Latvijas valstij ir sava nauda, tad valsts arī pati regulē tās drukāšanu vai nedrukāšanu, valsts investīciju daudzumu un mērķniecību, regulē tās vērtību.

Mūsdienās sava nauda ir valsts neatkarības un suverenitātes radītājs. Ja nav savas naudas, nav arī neatkarīgas valsts. **Visi, kuri aicina ieviest eiro, faktiski agīt likvidēt valsts neatkarību – tieši tāpat kā "ruskiju" valodu pasludināt par valsts valodu!** Euro ieviešana ir noziegums pret tautu un valsti, pielīdzināms Latvijas atdošanai 1939.gadā, kuru izdarīja K.Ulmanis un V. Munters ar savu komandu, Abrenes atdošanai 2007.gadā, kuru izdarīja A.Kalviša valdība, Tautas partijas valdība.

Neatkarīga, suverēna valsts nevar pastāvēt bez savas naudas, jo bez tās nevar regulēt savas valsts attīstību. Jāizbeidz antikoncepcionālā eiro ieviešanas propaganda Lat-

vijā. Satversmes tiesai būtu steidzami jāsniedz savs redzējums uz šo antikoncepcionālo pasākumu. Jāsaka, tikai nemākulīgs valsts menedžments neprot un neizprot savas naudas izmantošanas iespējas.

Bankas kredītu procenti

Bankas kredītu procenti, naudas aizdošana uz procentiem (latīņu -usura, arābu -riba, ivritā -ribbit) ir viens no sabrukuma cēloņiem. Nevienā humānā civilizācijā nav un nevar būt (pēc definīcijas) kredītiem procenti, tie ir vieni no galvenajiem faktoriem inflācijas veidošanā – "tukšās" naudas radīšanā. Bankas procenti ir viens no galvenajiem faktoriem, kurš grauj valsts tautsaimniecību. Konstitūcijā būtu jāieraksta pants par aizliegumu naudai aizdot uz procentiem.

"Jāsaka, tikai nemākulīgs valsts menedžments neprot un neizprot savas naudas izmantošanas iespējas."

Nodokļi

Katru dienu MML (masu manipulācijas, latviski – mulķošanas, līdzekļos) jūs dzirdat, ka nodokļi ir katra goda, pienākuma un sirdsapziņas lieta. Piedodiet, pilnīgs "murgs"! Nodokļi ir varmācība pār cilvēku un viņa ģimeni, dzimtu, tautu. Vārturi pārvērtuši latviešus par "nodokļmaksātāju tautu". Tas nāk no Toras, kurā rakstīts: "Visi zemes desmitie, no zemes sēklām un koku augļiem pieder Kungam un ir svēti Kungam." (3 Moz. 27:30-33) Tā, lūk!

Un ne tikai tas, visa varmācības vēsture ir pilna ar piemēriem, kā iekaroja svešas zemes, lai tās aplīktu ar nodokļiem. Iekartotajām tautām, pilsētām uzlika pienākumu maksāt

meslus, vai atradīs arī citu nosaukumu. Ja viņi atteicās, tad pilsētu izlau-pēja un nodedzināja, bet cilvēkus labākā gadījumā paņēma verdzībā. Katram mūsdienu nodoklim jūs atradīsiet varmācīgas saknes.

18.gs. Anglijai vajadzēja jaunu floti cīņai ar Francijas floti par Pasaules kundzību, bet karaļnams naudu bija notrallinājis, karaļa kase bija tukša. Veikli "sufieri" izgudroja apgrozījuma nodokli, pēc tam jau nākošie radīja Anglijas centrālo banku utt.

PVN jeb pievienotās vērtības nodoklis – kas tas par laupītāju, šis nodoklis? Jūs iekāpjat vilcienā, jūs esat pievienojies vērtību? Labi, es saprotu, ka tautfrontietis, iekāpjot vilcienā, ir pievienojies tam savu labo aur, bet, ja iekāpj interfrontietis no Saskaņas centra – tad taču vērtībai jākrītās un biļetei jāklūst lētāka!...

Anticilvēciskais īpašuma nodoklis – īpašums ir tavs,

tavas ģimenes uzkrājums jeb tas, kas faktiski palicis pēc nodokļu nomaksāšanas, tāpēc tā otrreizēja aplikšana ar nodokli ir valsts rekets. Vārturi jau aizdomājušies līdz āra tualetes, āra pagraba, šķūnīša, rījas, klēts, āra akas un vīndas nodoklim. Nekustamā īpašuma tirdzniecības ziedu laikos īpašumam bija neliela kadastrālā vērtība, tagad, kad ir nekustamā īpašuma tirdzniecības pagrimuma periods, speciāli tiek palielināta kadastrālā vērtība, lai ievāktu lielākus nodokļus, bet faktiski aiztā slēpjas ne tikai bezjēdzīgi iztukšotās Valsts kases papildīšana, bet īpašumu ekspropriācija (komunistu iemīlotā nodarbe).

Turpinājums 6. lpp.

VĒSTULE

ABSURDĀ SITUĀCIJA

Visi Latvijas prezidenti ir piedalījušies žīdu svīnamajā dienā – Hanukas svētkos, kuru viņi atzīmē ar sveču aizdegšanu. Pie šī pasākuma vēl mūsu prezidenti atklāja izstādi ar Latvijas bērnu zīmējumiem par žīdu holokaustu un diskrimināciju. Nav saprotams, kāpēc Latvijas prezidenti neierosina tādu vai līdzīgu pasākumu par Baigā gada genocīdu pret latviešu tautu, kurā aizdegta svecīte, lai atcerētos Baigā gadā noslepkavotos un nomocītos latviešus,

un šajā piemiņas dienā piedalītos Latvijas bērni ar saviem zīmējumiem.

Vai latviešu tautas slepkavošanā un izsūtīšanā nepiedalījās arī žīdi? To viņi ir piemirsuši un izliekas, ka nekā tāda nav bijis. Tātad arī žīdiem būtu jāiededz svecīte šādā mūsu tautas piemiņas dienā. Un tas abpusēji būtu izlīgums starp mūsu tautām. Tad arī varbūt viņi spētu saprast, ka mums, latviešiem, nav mazākas sāpes par savu tautu, kā tas ir viņiem. Par šādu latviešu

Foto: Valsts kanceleja

tautas genocīda piemiņas dienu vajadzētu runāt visās Latvijas skolās – sākot no pamatskolas līdz pat universitātei. Mums nav jābaidās, ka Eiropa mūs nesapratīs, tieši otrādi – par to ir jāskaidro visai pasaulei (kā to dara žīdi),

lai kaut kas tāds vairs nepret vienu tautu neatkārtotos.

*Vēlot jums visu to labāko,
Jūsu avīzes lasītāja
un atbalstītāja
Eiduka*

LATVIEŠU TAUTAS DZĪVĪBA APSLĒPTA LAUKOS

Turpinājums no 1. lpp.

Kā parasti slavēta ZM, sadarboņi un ZSA alkati-gie *dižuli*, lielražotāji, kas ir latviešu tautas kaprači, slavēti Gustavs Norkārklis un Mārtiņš Trons, vienīgi semināra vadītājs, televīzijas žurnālists Haralds Burkovskis nosaukts man nezināmā svešvārdā – “moderators”.

[..]
Liela daļa vainas ir jāuz-nemas mūsu prokrieviska-jai intelligenci, žurnālis-tiem, kas slavē netaisnību un neatpoguļo patieso si-tuāciju laukos, kādēļ lauki paliek tukši. Neskatoties uz to, ka “moderators” vairākkārt centās mani pārtraukt, ka tie ir visiem zināmi, nekam nevajadzīgi stāsti, es piedāvāju atspo-guļot šos tautas iznīkšanas iemeslus televīzijā – kā nekā “moderators” katru dienu redzams LNT prog-rammā. “Moderatora” sejā atplauka burvīgs, daudzso-lošs smaidiņš, bet ne jā, ne nē es nesadzirdēju.

[..]
Starpbrīdī novada kon-sultants mani kauninā-ja, ka es blāujot uz Rīgas kungiem, kas tik daudz laba izdarījuši Latgales labā. Šie Latgales labdari, iznīcinot tautu Latgalē, iznīcinās arī Latviju kā latvisku valsti! Vai tu nejū-ti, ka, iznīcinot latviešus, mēs nonāksim zem krievu zābaka uz mūžīgiem lai-kiem?! Konsultants stāsta, ka vajagot prast sevi un valsti aizstāvēt. Tieši tev kā algotam konsultantam jābrauc uz šo alkātīgo ZSA un šodien seminārā pilnā balsī jāaizstāv tauta un valsts, nevis bez ziepēm jālien netaisnībai un alka-tībai pēcpusē. [..]

Otro semināra daļu “moderators” sāka ar pār-metumu, ka *čikstuļi* labi dzīvojot uz viņa, ZSA un ZM ierēdņu rēķina, jo viņi, lūk, no savas algas maksā-jot subsidiijas *čikstuļiem*. Pagāja krietna pusstunda, kamēr no zāles “mode-ratoram” ieskaidroja, ka subsidiijas zemniekiem ir domātas, lai pilsētās dzīvo-jošie strādnieki ar zemām algām varētu nopirkt lauk-saimniecības produkciju, citādi ar savu algu izdzīvos vien “moderators”, ZSA un ierēdņi. [..]

LATVIEŠU ČĪKSTUĻUS – UZ PILSĒTĀM?

Piecēlās kāds alkātīgs *dižulis*, lielražotājs, un svi-nīgi paziņoja, ka visi Lat-gales zemnieki no laukiem jāizdzen un gluži vienkārši jānovieto pilsētās, jo viņi traucējot lielražošanai. Kāds prieks un dzīvīgums radās *dižulu* un ZM stūrī! Arī “moderatora” sejā uz-plauka burvīgs smaidiņš, viņš ar mikrofonu pārvie-tojās tuvāk *dižuliem* un ar atvieglojumu klausījās lielražotājā, jo beidzot no-ticis tas, par ko ar domu-

biedriem mocījies visu se-mināru. *Dižulis* lielījās, ka valstij vairāk nevajadzēs maksāt skolotājiem, nebūs jāuztur lauku skolas, bib-liotēkas un kultūras nami, atbrīvosies vieta lielražo-šanai. Es mēģināju pro-testēt, ka tā ir Latvijas kā valsts likvidēšana ar alka-tīgo kangaru, lielražotāju, rokām, bez okupantu tan-kiem. Bet “moderators” Citā saietā ZM pārstāvis aģitēja: *stājieties ES un sa-ņemsiet 100 latu pa hektā-ru, nopļaujiet savus hektā-rīšus un dzīvojiet pārticīgi, Eiropā esot pārprodukcija!* Vēl citā saietā ZM pārstāvis atzinās, ka ZM ir bezspēcīga ZSA *dižulu* priekšā – ja gribat taisnību, subsidiijas un vienādu konkurenci, stājieties ES, tad mēs varē-sim nodrošināt šo ministru kabineta lozungu “Viens likums, viena taisnība vi-siem”! Savukārt, kad pielī-dējs, vietējais ierēdnis, uz-metis kūkumu, teica – *nu*

[..]

“Mani pārsteidz šī Saeimas un valdības divkosība – vaimanā, ka tūkstošiem latviešu ir pametuši Tēvzemi, bet nepamana, ka paši ar savu netaisnīgo likumu, ekonomiskajām svirām izdzen latviešus no Tēvzemes un mūsu nesenos okupantu pēctečus vilktin velk iekšā, lai zaudētu neatkarību.”

No kurienes tāds naidis un pretīgums pret latviešu tautu jauniešiem, kas au-guši un skolojušies brīvās Latvijas skolās, ja viņi ga-tavi to iznīcināt dēļ savas alkati-bas un palist zem krievu zābaka uz mūžī-giem laikiem?! Viss sākas ar patriotiskās audzināša-nas trūkumu pamatsko-lā un turpinās ar krievu un pārkrievojoto profesoru kadriem augstskolās, kas atzīst vienīgo dzimteni – Krieviju. Lūk, lai iznīci-nātu Latvisko dzimteni un valsti bez krievu tankiem, ļoti ciniski un viltīgi tika atrasti vārdiņi – atbalstī-sim tikai ražošanu, iznī-cināsim tautu, izveidosim latvisku piekto kolonu, kas it kā aizstāvēs Latviju no jau esošās okupantu piek-tās kolonas. Mums ir Sa-eimā deputāts ar latvisku vārdu un uzvārdu, kas ar putām uz lūpām apgalvo, ka viņš un viņam līdzīgie neļaus Krievijai pazaudēt Latviju...

Lai gan pirmais Zem-kopības ministrs televīzi-jā ar tādu ūdeņainu acu skatienu paziņoja, ka ZM neko nepalīdzēs, tomēr ne-taisnīga palīdzība sākās ar Godmaņa maģisko “bet”: gruva rūpnīcas, laukos – fermas, kaltes un pārējās ražošanas ēkas. Pēc pir-mās Godmaņa premjerē-šanas vismaz Latgalē lau-ki izskatījās pēc drupām, it kā būtu pāri gājis karš. Pēc tam stafeti pārņēma “Lauku Avīze”, izveidojot zemnieku saeimu (ZSA), savākdama lielākos *pri-hvatizētājus*. Tā izveidojās 200 cilvēku liela ZSA, kas tautā ieguva nosaukumu

kā *Voldiņa mafija*, kura pārējos zemniekus nosauca par *čikstuļiem* un *nodokļu nemaksātājiem* jeb *zag-ļiem*. “Lauku Avīze” sāka ZSA dēvēt par *dižuliem*, lielražotājiem un Latvijas glābējiem.

[..]

Citā saietā ZM pārstāvis aģitēja: *stājieties ES un sa-ņemsiet 100 latu pa hektā-ru, nopļaujiet savus hektā-rīšus un dzīvojiet pārticīgi, Eiropā esot pārprodukcija!* Vēl citā saietā ZM pārstāvis atzinās, ka ZM ir bezspēcīga ZSA *dižulu* priekšā – ja gribat taisnību, subsidiijas un vienādu konkurenci, stājieties ES, tad mēs varē-sim nodrošināt šo ministru kabineta lozungu “Viens likums, viena taisnība vi-siem”! Savukārt, kad pielī-dējs, vietējais ierēdnis, uz-metis kūkumu, teica – *nu*

[..]

neuzdosim mulķīgus jau-tājumus ciemiņiem, viņi tik reti pie mums atbrauc, labāk paklausīsimies, ko viņi teiks – tad Straujuma teica, ka viņiem intere-sē arī *čikstuļu* viedoklis, par ko viņi *čikst*. Toreiz *čikstēja* kādi pieci cilvēki, savukārt pēdējā seminā-rā *čikstēja* vismaz divas trešdaļas zāles no visas Latgales. Tas ir šodien, kad Lapiņš un Straujuma ir krietni pakāpušies pa karjeras kāpnēm, atbalsta šo valsts iznīcināšanu ar *čikstuļu* izlikšanu no lau-kiem uz trotuāra pilsētās. Nav tautas, nav problēmu, un PSRS laikos, starp citu, iznīcināja 80 tautu. Lēš, ka tautu “draugs” un “glā-bējs” Staļins savā valdiša-nas laikā iznīcināja 66 mil-jonus cilvēku, saglabājot sarkano krievu impēriju.

Ko saglabās mūsu depu-tāti, ministri un alkatiģie *dižuli*, iznīcinot nabadzīgo tautu – *čikstuļus*?

[..]

PALIKT LAUKOS IR VARONĪBA

Mani netraucē šīs mazās *čikstuļu* saimniecības. Es uzskatu, ka tās ir tādas pašas darbavietas kā pilsē-tās, tikai peļņa jeb alga ir tik niecīga, ka visa aiziet bērnu audzināšanai. Viņi saražo veselīgu lauksaim-niecības produkciju un palīdz radiem pilsētā, kuri nevar nopirkt ķīmisko *di-žuļu* produkciju. Tā ir tāda pati varonība, kādu pa-rādīja uz Sibīriju izvestie latvieši, kur Latvju mātes glāba savu bērnu dzīvību

no bada, barojot ar savām asinīm. Šodien *čikstuļi* glābj ne tikai savus bēr-nus, bet arī Latvisku Lat-viju, paši zaudējami darba stāžu un pensiju, tāpēc ne-vajag viņus saukt par ļau-numu un, maskējoties aiz vārdiņa “ražošana”, izlikt viņus uz trotuāra, lai ātrāk nosprāgst un lai nesenie okupanti paplašinātu savu Krievijas teritoriju.

[..]

Pat visu Latgali varētu izveidot zaļu un uz Ei-ro-pas naudas pamata varē-tu saglabāt latviešu tau-tu. Tad kāpēc tur jāveic lielražošana? Pirms gada ZM pārstāvis ar putām uz lūpām teica, ka šie zaļie lauki jāuzar, jo valdība at-balstīs tikai ražošanu un ir ar mieru maksāt ES lielas sodanaudas jau no tā plā-nā valsts budžeta. Vai tāda ZM saimniekošana (ražo-šana) nav Dzimtenes un Latviskas Latvijas nodevī-ba un iznīcināšana?

[..]

Vai tiešām likumdevējs Saeima neredz un nejut šo likumu netaisnīgumu, kas iznīcina tautu laukos? Mani pārsteidz šī Saeimas un valdības divkosība – vaimanā, ka tūkstošiem latviešu ir pametuši Tēvze-mi, bet nepamana, ka paši ar savu netaisnīgo likumu, ekonomiskajām svirām izdzen latviešus no Tēvze-mes un mūsu nesenos oku-pantu pēctečus vilktin velk iekšā, lai zaudētu neatka-rību.

Starp citu, visu šo netais-nību, ko es te sīki un gari aprakstīju, igauņu zemnie-ki uztvēra ar izbrīnu. Pir-mais viņu jautājums bija: vai tiešām jūs kontrolē no Krievijas iesūtītie čekisti, nevis ES? Kad es atbildēju, ka ne krievu iesūtītie če-kisti, ne ES, bet gan mūsu pašu bāleliņi, igauņu seci-nājums bija pārliecinošs – Latvijas valdība ir vilusies

brīvībā un neatkarībā.

Ja Saeima un valdība uzskata, ka viņu likumi ir taisnīgi un godīgi, tad es ie-ro-sinu pieņemt vismaz vie-nu likumu, ko LAD (Lauku atbalsta dienests) izmanto pret zemniekiem, t.i., ka-vējuma naudu 0,1% dienā attiecināt uz LAD subsidiju izmaksu kavējumiem. Tas novērstu šo gadiem ilgo ad-ministrēšanu un zemnie-kiem kompensētu banku procentus, kā arī atbilstu lozungam “Viens likums, viena taisnība visiem”.

Trons (ZSA) pieņēmis lēmumu, ka *čikstuļiem* pie-nākas 5 litri dīzeldegvielas uz ha, un vairāk viņiem nevajag. Varbūt *dižuli*, kam ir platās pļaujmaši-nas var ha nopļaut, bet ne *čikstuļi* ar 1–1,5 m platām vecām pļaujmašinām. Ja ir lietaina vasara, siens ir jāārda pat līdz 10 reizēm un jādzen vālā, kamēr va-lējā veidā sienu dabū šķū-nī. Toties *dižuli* ar jauno ES tehniku nopļauj sienu platā vālā un sarullē rulo-nos, un uzreiz ietin plēvē. Presētu sienu vienā kravā var aizvest daudz vairāk nekā vaļējā. Rezultātā no valsts puses tiek stimulēta dīzeldegvielas kontraban-da. *Dižulim* 100 litri uz ha; *čikstulim* 5 litri. *Dižuliem* paliek pāri, *čikstuļiem* pie-trūkst. Rezultātā *čikstuļi* spiesti pirkt pie *dižuliem* degvielu, akcīzi sadalot uz pusēm. Tas pats ar graudu sēju. *Dižulis* ar ES sējma-šīnu uzreiz iesēj rugainē un ar platajiem kombaina hederiem nokuļ labību; *čikstuļiem* ar “Belarus” traktoru jāveic vismaz 10 operāciju.

Klist runas, ka ja lielra-žotājam pienākas bezakcī-zes degviela trīs dzelzceļa cisternu apjomā, tad pie-tiek ar vienu, bet divas pā-rējās var tirgot. Dzīvē man bija iespēja augsta ranga ZM pārstāvim skaidrot,

kur rodas dīzeldegvielas kontrabanda. Ierosināju visiem vienādu degvielas daudzumu uz ha, samazi-nāt uz 80 litriem uz ha – un kontrabanda iznīktu. Nav radīta mākslīga pie-prasījuma un nav arī kon-trabandas.

[..]

Tā līdz šai dienai tiek meklētas visādas shēmas no ZM, lai šī kontrabanda zeltu un plauktu. Savukārt mani pārsteidz Igaunijas kārtība. Viņiem ir iezīmē-ta bezakcīzes degviela, un var pirkt kaut vai tonnu uz ha. Igauni to izskaidro ar laika apstākļiem, vienu vasaru gaudi nokuļot esot mitrāki, otru sausāki, līdz ar ko kaltēšanai izmanto to pašu bezakcīzes degvie-lu. Kā tad ar kontrabandu? Dīzeldegvielas kontraban-dai neesot pieprasījuma. Nevienš lieku degvielu nepērkot, nopērk tad, kad vajag. Vienīgais ierobežo-jums esot vieglās automa-šīnas, ko uz ceļa kontrolē policija. Kad es pastāstu, kā ir pie mums, igauņi ir pārsteigti par tādu ES naudas izšķērdību. Seko jautājumi, cik tad mums ir šo kakla kungu, cik viņi noēd ES subsidiiju naudas algās, kas aiziet garām zemnieku atbalstam?

Divas ES valstis ar tik atšķirīgu ES naudas ap-guvi. Igaunņu modelis man liekas simtreiz godīgāks un ekonomiskāks, jo es arī, kad man bija pieejami 100 litri uz ha, nevienu gadu visu degvielu neizpirku. Tagad, kad varu apstrā-dāt ar bezakcīzes degvielu tikai vienu trešdaļu lau-ku, esmu spiests pirkt šo *dižulu* kontrabandas deg-vielu, lai kā man nepatīktu viņu dzēlīgās piezīmes, ka *čikstuļiem* jāmacās ekono-miskāk ražot. Vai tiešām deputāti šeit nesaredz kontrabandu?

Turpinājums 8. lpp.

LATVIEŠU TAUTAS PAŠCIENAS MEKLĒJUMOS

Turpinājums no 1. lpp.

DDD: Jūs teicāt, ka normāli cilvēkiem neienāktu prātā, ka kaut kas tāds varētu notikt. Gribu teikt, ka tikai nenormālam varēja tas neienākt prātā! Vajadzēja taču paredzēt un redzēt, kas patiesībā notiek. Jūsu iegūtais nosaukums “Melnais Kārlis” taču arī neradās no lielas krievvalodīgo mīlestības pret latviešiem...

Kārlis Šadurskis: Tās ir divas pilnīgi dažādas lietas. Ja atgriežamies pie “Melnā Kārļa” laikiem, tad to es vērtēju kā tādu goda nosaukumu. Tajā

“Saskaņas centrs” varētu iesaistīties šajā procesā – proti, sev tik neizdevīgā politiskā spēlē. Pēc tam sapratu, kāpēc tas tā notika. Es domāju, ka Maskavas (“Saskaņas centra”) kura tori ir sapratuši, ka šī frakcija ir par lielu. Ja 11. Saeimā “Saskaņas centram” būtu, piemēram, tikai 10 deputātu mandātu, droši vien būtu vieglāk viņiem iekļūt valdošajā koalīcijā, nekā tagad ar tik lielu skaitu. Un viņiem nav vajadzīga šī lielā frakcija.

Es domāju, ka nākamajās Saeimas vēlēšanās šo

pieņēma 1996. gadā, un galu galā šie naturalizētie pilsoņi ir devuši zvērestu, bet rīkojušies viņi ir pilnīgi pretēji. Mums nav jāpierāda vairs nekas – tā ir mūsu iekšējā lieta. Mēs (valsts) viņiem piešķirām, mēs (valsts) viņiem atņemam. Kāpēc par to netiek runāts? Gluži pretēji – Sarmīte Ēlerte stāsta, ka mums viņi vēl te jāintegrē.

Kārlis Šadurskis: Piešķirt ir vieglāk nekā atņemt. Bet jūsu jautājumus gribu mazliet sastrukturēt. Sāksim ar to, ka ikdienas pilsonis par politiku ne-

man šķiet, sāk strādāt, jo “Saskaņas centra” virsaišiem jau parādās grūtības saņemt pielaidi valsts noslēpumam utt.

DDD: Bet cik tad ilgi jāgaida, lai kaut kas patiesi mainītos latviešu tautas labā? Pagājuši jau vairāk nekā divdesmit gadu, bet mēs gaidām... Jūs sakāt – mietpilsoņi, bet šie mietpilsoņi bijā arī tie, kuri barā gāja tankus bučot, kuri norādīja, kurš kaimiņš jāizsūta, utt. Tad ko – tikai tadēļ, ka viņš, nabadziņš, ir mietpilsonis, tātad stulbs un neko nesaprot, mums jāļauj viņiem palikt Latvijā?!

K.Š.: Nelieši ir katrā tautā. Ja mēs ķeramies pie zemisku cilvēku īpašību analīzes – diemžēl latvietis latvieti arī nosūdēja...

DDD: Es, kā pilsonē, kurai nav vienalga, runāju ar jums kā politiķi, pie varas esošās, valdošās koalīcijas varas pārstāvi, pat Eiropas Parlamenta deputātu. Es piederu pie tiem cilvēkiem, kuriem svarīga sava zeme, sava tauta – man interesē taisnīgums. Es zinu visas

viņas okupāciju – likvidēt vispirms okupācijas sekas, kas joprojām nav izdarīts? Šie cilvēki taču ir okupācijas sekas. Tad mums nevajadzētu Satversmi mainīt.

K.Š.: Gribu atgādināt savu pieeju. Gribu iestāties tikai par realistisku likumu ierosināšanu.

DDD: Tad man ir jautājums – kāds tad ir tas mūsu kopējais mērķis? Šos te integrēt – padarīt par latviešiem; ko ar viņiem darīt? Vai piekrist tam, ko S. Ēlerte teic, ka katram latvietim atkal jāintegrē viens naidīgs krievvalodīgais?! Mēs jau reiz viņus integrējām – cik reizes tad to vēl darīsim?

K.Š.: Pagaidiet! Tagad nerunāsim par integrāciju. Gribu pabeigt iepriekšējo domu – par radikāli jaunu likumu rašanos. Mēs varam pieņemt visu ko, bet, lai realizētu pieņemto, it īpaši par spīti, piemēram, Krievijas ekonomiskam, politiskam, finansiālam un militāram pārspēkam, mums ir vajadzīgi sabiedrotie, jo Krievija respektē tikai spēku. Es vienmēr atceros Gruziju 2008. gadā, Krievijas agresiju, šo nekrietno “militāro eksperimentu” Gruzijā – ko pasaule teiks, ja mēs okupēsīm vienu valsti? Izvēlējās Gruziju, jo ļoti ērti – divi anklāvi valsts iekšienē, valsts diezgan strauji rada demokrātiskas pārmaiņas – ļoti strauji iet uz Rietumiem, tātad tiešām no visām Krievijas kaimiņvalstīm bija jāsit Gruzijai, lai paskatītos, kas notiks, ja uzbruks. Un kas notika? – gandrīz nekas.

DDD: Gruzija nebija NATO dalībvalsts, bet mēs taču esam NATO...

K.Š.: Tieši tā. Tas ir stāsts par sabiedrotajiem. Un, kas būtu, ja mēs nebūtu NATO?

DDD: Bet mēs esam...

K.Š.: Patīsim tagad to filmu atpakaļ. Uz cik daudz kompromisiem mums bija jāiet, lai mēs kļūtu par NATO valsti?!

DDD: Atceros, pirms iestāšanās NATO politiķi runāja – kļūsim par NATO valsti, lai mums būtu drošība, tad, lūk, varēsīm risināt nacionālos jautājumus. Tagad mēs esam NATO valsts – NATO līguma 5. paragrāfs taču aizstāv mūsu drošību?

K.Š.: Tā ir pilnīgi nepareiza pieeja. Drošība nav stāvoklis, drošība ir process. Drošība ir savstarpēja partneru uzticība. Nekāds 5. paragrāfs nestrādās, ja mēs nebūsim tiešām reāli NATO locekļi, kas ne tikai ir nopirkuši abonementu drošībai, bet arī paši strādājuši šīs drošības labā.

DDD: Jums ne reizi nav ienācis prātā, ka visi, kuri parakstījās par krievu valodu un kurus jūs saucat vienkārši par vienaldzīgiem mietpilsoņiem, jau ir

tā mūsu valsts nedrošība, bet mēs to neapzināmies.

K.Š.: Protams. Bet ne visi – liela daļa, jā.

DDD: Tad kāpēc nekas netiek darīts, lai būtu šī drošība. Mēs viņus vēl mākslīgi uzturam. Jūsu partijas biedri (Sandra Kalniete) sauc viņus par savējiem, otra partijas biedrene stāsta, ka mums viņi atkal ir jāintegrē. Bet kāpēc jūs (“Vienotība”) nedomājat par to, ka viņi ir mūsu nedrošība?

K.Š.: Grūti virzīt uz priekšu sarunu, ja, vienu domu nepabeiguši, mēs jau pārlecām uz nākamo. Pamēģināšu pabeigt domu par partneriem. Tajā brīdī, kad Latvija pēkšņi izdarīs pārāk asu kustību pret Krieviju, mēs pēkšņi sajūtīsim, ka sākam zaudēt sabiedrotos.

SABIEDROTIE VAI RĪKĻU RĀVĒJI?

DDD: Viņu jau tagad nav. Sabiedrotais ir plecs, ar kuru es varu rēķināties visgrūtākajā brīdī...

Kārlis Šadurskis: Nē, tā tas nav. Jo tev nav ne mūžīgu sabiedroto, ne oponentu. Sabiedrotie bieži mainās no jautājuma uz jautājumu...

DDD: Vai tādā gadījumā jums nešķiet, ka mēs spēlējam uz pārāk augstām likmēm, lai diezgan sīkās lietās šo sabiedroto uzturētu?

K.Š.: Nē. Protams, politikā likmes ir ļoti augstas, bet Latvijai ir spēcīgi un labi sabiedrotie. Strādādam Eiropas Parlamentā, es esmu šo pleca sajūtu izjutis.

DDD: Tikko jūs teicāt par mūsu sabiedrotajiem, ka, ja mēs gribēsīm dekolonizāciju...

K.Š.: Pagaidiet, mēs no mūsu sabiedrotajiem, kas ir dzīvojuši citos apstākļos, kas nav dzīvojuši “komunismā” un padomju okupācijā, nedrīkstam uzreiz prasīt par daudz. Viņiem krievi ir tādi lāga puīši un meitenes, kuriem nav noveicies ar savu valsti – tā ir tāda ne sevišķi demokrātiska, ne sevišķi tiesiska, bet varbūt labosies. Viņiem trūkst šīs personīgās pieredzes, kas ir austrumeiropiešiem, ka Krievija joprojām ir tā pati padomju impērija un drauds Rietumu civilizācijai. Mēs to viņiem solīti pa solītim varam skaidrot un tad prasīt. Diemžēl daudz gadu vajadzēs.

DDD: Būs vēl tad latvieši Latvijā?

K.Š.: Būs latvieši Latvijā.

DDD: Kādi?

K.Š.: Normāli, forši, izglītoti...

Turpinājums 8. lpp.

laikā Maskavai lojālajos politiskajos spēkos nebija ne mazākās riska sajūtas – viņi patiesībā priecājās par to, ka Izglītības likumā bija ierakstīts, ka visa vidējā izglītība būs simtprocentīgi latviešu valodā. Šai pārejas noteikumu normai vajadzēja stāties spēkā no 2004. gada 1. septembra, un bija pilnīgi skaidrs, ka to ar tā laika krievu skolu skolotāju sagatavotības pakāpi nevarēja realizēt. Tātad viņi paredzēja divas iespējas: vai nu spēkā stāšanās atlikšanu, vai šī likuma profanāciju, ieviešot neizpildāmas prasības, ko masveidā ignorētu. Abos gadījumos latviska izglītība būtu zaudējāja. Taču mēs realizējām citu pieeju. Mainījām valodu proporciju uz 60 pret 40 procentiem, kas bija reāli izpildāms, un ieviesām. Maskavas sašutuma dēļ par šo risinājumu jau arī ieguva “Melnā Kārļa” nosaukumu, ko vērtēju kā pretinieka niknumu par Latvijas Izglītības ministrijas labi paveiktu darbu.

Savukārt pagājušajā gadā, kad sākās Lindermana aktivitātes (kamēr vēl Ušakovs nebija savu parakstu uzlicis, kur ne vajag), es personīgi to vērtēju kā izteiktu marginālu rosišanos, kuriem par sevi ir vienkārši kaut kā jāatgādina. Es uzskatīju, ka viņi nemaz nemēģinās novest lietu līdz referendumam, jo bija pilnīgi skaidrs, ka, ja pat šāds referendums notiktu, tas izgāztos. Rezultātā faktiski no šo krievu šovinistu pozīcijām tas būtu viņu zaudējums. Tagad, kad tas ir noticis, mēs redzam, ka tā arī ir.

Es nebiju iedomājies, ka

nosacīti krievisko elektorātu pārstāvēs divas partijas – viens būs “Saskaņas centrs”, kas būs sliktie (sasmērējušies, kas uz latviešu balsīm nepretendē, bet savāc ļoti lielu Latvijai izteikti nelojālu pilsoņu balsu skaitu), savukārt otra būs maza partija, šī it kā rietumnieciskā krievu partija, bet kurai diemžēl būs tas pats saimnieks, kas ir SC. Tieši viņi mēģinās iekļūt nākamajā valdībā ar nelielu skaitu – pieņemsim, septiņi astoņi deputāti, ko mierīgi var it kā paņemt valdībā, bet faktiski viņi koordinēs visu lielo Latvijai naidīgo deputātu masu. “Saskaņas centrs” ir tā lielā masa, kura vairs nepretendēs uz valdību, bet ar mazās palīgpartijas “laipno roku” mēģinās tajā ietikt.

NAIDĪGIE “MIETPILSONI”

DDD: Politologi – gudrāki, mulķāki, asprātīgāki, mazāk asprātīgi – tagad visu laiku apspēlē, kā tur SC, ko un kā, ko tur visi pārējie, bet nerunā, ka īstenībā 99 procenti no naturalizētajiem, un pat Latvijas laika pilsoņi (viņu pēcteči), nobalsoja par krievu valodu, parādot savu nelojalitāti. Kāpēc nevienam neuztraucās par to, ka viņi ir drauds latviešu valstij? Mums ir visas tiesības viņiem atņemt pilsonību, jo viņi ar redzamiem darbiem ir parādījuši savu nelojalitāti.

Pirmkārt, mums ir Ženēvas konvencija, mums ir Deklarācija par Latvijas okupāciju, ko Saeima

“Mēs no mūsu sabiedrotajiem, kas ir dzīvojuši citos apstākļos, kas nav dzīvojuši “komunismā” un padomju okupācijā, nedrīkstam uzreiz prasīt par daudz. Viņiem krievi ir tādi lāga puīši un meitenes, kuriem nav noveicies ar savu valsti – tā ir tāda ne sevišķi demokrātiska, ne sevišķi tiesiska, bet varbūt labosies.”

interesējas... Sākot jau ar Latvijas okupāciju pirms Otrā pasaules kara – bija ļoti raksturīgi inteliģences vidū teikt, ka mēs par politiku neinteresējamies, un 1940. gadā politika atnāca un sāka interesēties par viņiem, un viņi devās...

DDD: Apgūt politiskās skolas ātro kursu frontē un izsūtījumā...

K.Š.: Jā, tieši tā! Tāpēc ir saprotams, ka ikdienas pilsonis referendumu jau tāljamu risina emocionāli un no savu ikdienas ērtību viedokļa, nevis, domādams par valsts, kurā dzīvo, identitāti un ilgtspēju. Tāpēc mani neizbrīna krievs, kurš referendumā nobalso “par”. Viņš nedomā par to, ka valsts ar divām valsts valodām vairs nebūs Latvija, kurā viņš dzīvo daudz labprātāk nekā Krievijā. Viņam vienkārši tā ir ērtāk. Tāpēc es negribētu to uztvert kā masveida nelojalitāti, drīzāk kā mietpilsonību, masveida neizpratni, domas kūtrumu un, protams, pārāk lielu vaļu Krievijas dezinformācijai un kūdīšanai no “Saskaņas centra” puses.

Ar lielu interesi sāku skatīties, ka mūsu speciālisti jau mazliet, kā

PAR TRAGISKO SITUĀCIJU LATVIJĀ

ATKLĀTA VĒSTULE

Ministru prezidentam Valdim Dombrovskim

2012. gada 18. februārī notika referendums par krievu kā otras valsts valodas ieviešanu Latvijā. Pateicoties galvenokārt latviešu saprātam un aktivitātei, okupantu valodas ieviesēji cieta fiasko. Tomēr ir ļoti satraucoši un nepieņemami, ka Latvijā mīt 273 247 Latvijas

Vēlāk es saņemu zīmīti, ko saglabāju, ar sekojošu saturu: "Jūsu dēlu novāca reanimācijas nodaļā par 3000 rbl." Tas liek mums būt dubultprasīgiem pret okupācijas režīma paliekām Latvijā.

Nevēlos, lai militārie un civilokupanti ar saviem pēcnācējiem atrastos Lat-

lotu (par krievu valodu) galvenokārt balsoja t.s. jauniešiem – krievvalodīgie, kas ieguvuši pilsonību. Pēc starptautiskajām normām un atziņām, ja pamatnācija savā zemē kļuvusi mazāk par 75%, tad tās pastāvēšana ir apdraudēta. Ja jau norvēģi savā zemē jūtas apdraudēti (15.06.11., D), tad kā ir Latvijā?

2. Nekas nav darīts, lai pildītu Deklarāciju "Par Latvijas okupāciju", ko LR Saeima pieņēma 1996. gada 22. augustā, kā arī Deklarāciju "Par Latvijā īstenoto Padomju Sociālistisko Republiku Savienības totalitārā komunistiskā okupācijas režīma nosodījumu". Saeimā to pieņēma 2005. gada 12. maijā. No tiem minimālajiem pasākumiem, kas bija jāveic, ne Ministru padome, ne Saeimas deputāti praktiski neko nav izpildījuši. Šeit nepieciešams atgādināt, ka PSRS laikā Latvijai, pat Rīgā, bija trīs mēnešu laikā jāpiešķir dzīvokļi jebkur demobilizētajiem padomju virsniekiem, ko viņi arī masveidā izmantoja. Tātad **Latvijā nešaubīgi ir jāveic deokupācija, ja mēs gribam Latviju un latviešu tautu saglabāt.** (...) **Ja to neveiksim, tad latviešu valoda un tauta izzudīs.**

3. Nekādā gadījumā ne-

ļauņums un nicinoša augstprātība pret visu latvisko.

4. Jābūt stingri noteiktiem kritērijiem, kādos gadījumos nedrīkst pretendēt uz Latvijas valsts pilsonību.

5. Jāizstrādā noteikumi, kādos gadījumos ir jāņem pilsonība, piemēram, par okupācijas fakta nolīgšanu, par deportāciju organizēšanu un piedalīšanos, par piedalīšanos cīņās pret nacionālajiem partizāniem, igrāšanās par nacionāliem valstiskiem simboliem.

Vēlos atgādināt, ka Latvijā nav divu kopienu, tādēļ citēju: "Kāds mēģina iestāstīt, ka Latvija ir divkopienas valsts. Tā nav patiesība. **Latvijā nav krievu kopienas, ir tikai krievvalodīgie.**" [...]

Nekad nedomāju, ka man būs jāiesaistās tik nozīmīgā un neizbēgamā cīņā par manas tautas valodu un izdzīvošanu. Tas acīmredzot ir liktenis tāpat kā manam tētim, 3. Kurmes latviešu strēlnieku pulka kareivim, kurš piedalījās cariskās Krievijas sagrāvē. [...]

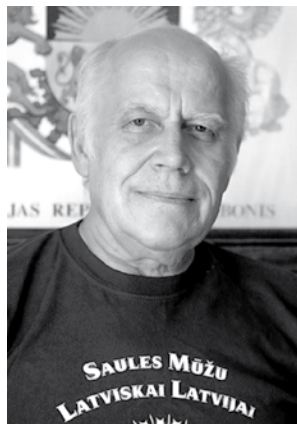
Pamudinājumu rakstīt šo iesniegumu guvu vakar, skatoties TV, kur Jūs uzdevāt ministriem izstrādāt priekšlikumus sabiedrības saliedēšanai. Tas ir nerea-

li! Attopieties! Ir jādara pavisam kas cits, ja Jūs nevēlaties kļūt par vienu no latviešu tautas kapračiem. Lūdzu, apdomājieties!

Ēvalds Dreimanis

Vēstule publicēta saīsināti

DIVKOSĪBAS DUBULTSTANDARTI

Lotars Stūre
ASV

Pavisam nesen mūsu skati bija pievērsti Baltkrievijai, kur it kā tiekot pārkāptas cilvēktiesības un cietumos iespundēti "nevainīgi jēriņi" – provokatori, kas mēģināja izjaukt prezidenta vēlēšanas. Tur tiekot arī piespiesti nepareizi nāvēssodi, kas ES svētuļiem neesot pieņemsi. Tas jau izskatītos diezgan saprotami, bet tam virsū vēl uzber piparus ar sāli, stāstot, ka Lukašenko ir pēdējais Eiropas diktators un tirāns. To varētu turpināt... Taču vai tam visam cauri neaužas dubultstandarti, divkosība un kapa rakšana pašiem sev?

Baltkrievijas prezidenta vēlēšanās kandidēja arī tie, kas cēla nekārtības un rīkoja sabotāžu, kad tika izbalsoti, jo maldīgi cerēja, ka ar sabotāžu ES tos iecels Lukašenko vietā. Vēlēšanu zaudētāji tika bridināti ievērot kārtību, bet viņi tam uzspļāva, un nu par dumpja celšanu ir jāatpūšas aiz restēm.

"Baltkrievija nekad nav nepatiesi uzbrukusi Latvijai, ka mēs apspiežot tās pilsoņus un baltkrievu valodu. Tā nekad pirmā nav draudējusi ar sankcijām. Tā arī nekad starptautiski Latviju nav pazemojusi un apmelojusi."

Vai ES un mūsu 4.maija kangari patiešām zina, kas ir tie, kam tika piespiesti nāvēssodi? Varbūt nevainīgi jēriņi? Izskatās, ka ne. Jau 2008.gadā valsts svētku svinībās Minskā viņi ar sprādzienu sarīkoja terora aktu, kas bija papildinājums vēl vienam terora aktam Vitebskā 2005. gadā, kurā ievainojumus guva 100 cilvēku. Lielāko terorismu abi bandīti sarīkoja 2010.gada 11.aprīlī "Oktjaberskaja" metro stacijā, nogalinot 15 nevainīgus cilvēkus un pussimti ievainojot. Kādu sodu, pēc ES klauzulām, teroristi būtu pelnījuši? Nosacītu sodu? Ko teiktu *zatlerietis* Rinkēvičs, ja šādi terora akti būtu notikuši, piemēram, Latvijā, kaut vai "Dinamo" spēļu laikā? 15 nogalināti un pussimts ievainoti! Vai tiešām siksims? Vai būtu tas pats standarts vai dubultstandarts, jo pašam taču sāp vairāk nekā citām?... Ne jau velti Latvijā cie-

tumos tiek baroti nežēlīgas slepkavas, jo nāvēssodu viņiem piespīest nedrīkst. Kaut vai nesenais sērijveida slepkava Grantiņš Dobeles pusē, kas nogalināja savu sievu un jaunu meiteni; savai meitai ar nazi pārgriezja rīkli un pēc tam ciniski izvaroja, apsmejot liķi, – tagad nokļuvis valsts mūža maizē. Savukārt Rogoļovs savas slepkavības par ātru izdarīja un tika nošauts, bet, ja būtu izdarījis vēlāk, tad arī viņu kā barokli cietumā barotu un vēlāk vēl izlaistu ārā.

Baltkrievija ir mūsu tuvs un draudzīgs kaimiņš, kurš eksportā ieņem 12., bet importā 6.vietu. Dzelzceļā gada apgrozījums ir 12 miljonu tonnas vai 21,3%. To visu apturēt ir 20 miljonu latu liels zaudējums.

Baltkrievija nekad nav nepatiesi uzbrukusi Latvijai, ka mēs apspiežot tās pilsoņus un baltkrievu valodu. Tā nekad pirmā nav draudējusi ar sankcijām. Tā arī nekad starptautiski Latviju nav pazemojusi un apmelojusi. Draugs – manuprāt, visistākā nozīmē. Bet ES varturi nav mierā, ka viena valsts neklanās ne ES, ne Krievijas priekšā, tāpēc pielieto pret to sankcijas. *Zatlerietis* Rinkēvičs "kladzina", ka teroristiem par 15 cilvēku slepkavībām nedrīkst piespīest nāvēssodu un, glēvulīgi piekrītot sorosītu ES diktātam, atbalsta sankcijas... Nodot savu draudzīgo kaimiņu nav godīgi. Šī divkosība Latvijai izmaksās 490,9 miljonus eiro gadā. Trūkst vārdu par valdošo kangaru strausa politiku.

KAS TAD ĪSTI NOTIEK?

*Kādēļ man dziedāt svešu dziesmu,
Ļaut apdzēst mūsu Brīves liesmu?
Kur mūsu senču varoņgars,
Vien palicis glēvs kalpu bars?...
Georgs Z.*

Georgs Z.

Kas tad īsti notiek – tā jautā A. Līces kundze (Latvijas Avīze, Nr. 52). Par šo A. Līces rakstiņu Ždanoka un Co noteikti ir sajūsmiņāti un gatavi viņai izteikt savu atzinumu. Šovīnisti no Interfrontes jau sen lolo mērķi atbrīvot Rīgu no latviešiem, un A. Līces kundzes priekšlikums par leģionāriem un Lesteni bija gluži viņu priekšlikums. Re, nu arī paši latvieši ierosina netracināt okupantus un aizvākties

prom no acīm.

Kad beidzot pārstāsim rāpot okupantu – šovīnistu priekšā? Šeit vietā būtu atgādināt Kārļa Ulmaņa vēlējumumu, ka cilvēkam dzīvei vajag trīs lietas, lai dzīvotu pilnvērtīgi: pirmā – mugurkauls, otrā – mugurkauls, trešā – mugurkauls! Latviešiem tā jau grūti piecelties pēc 50 gadu okupācijas, bet nu vēl savējie spīez pie zemes... Pienāks diena, kad nebūs vairs neviena dzīva

mūsu tautas varoņa – leģionāra, tomēr šī diena – 16. marts – bija un paliks leģionāru varonības diena, reizē arī protesta diena pret ļaunumu, nelietību, nodevību.

Daudz tiek spriedelēts par latvisku Latviju, it sevišķi no mūsu pašu varturu puses, bet tas ir tikai sapnis, jo paši neko nedara, lai tas piepildītos. **Bez DDD Latvijai to nepieredzēt nekad!** Šo patiesību jau nu vajadzētu saprast un iegaumēt ikvienam. Ar rāpošanu tālu neaizrāposi, ātrāk dabūsi cauras bikses, kā tas pašreiz arī notiek. Politekonomiskais genocīds pret latviešu tautu tur-

pinās – mēs tik rāpojam. Kaut gan starptautiskie likumi un konvencijas ir mūsu pusē, bet mēs tik rāpojam, rāpojam un rāpojam...

Arī Eiropa mostas un sāk apzināt visu globalizācijas neizbēgību. Taisnības augšāmcēlšanās, par ko sapņoja Andrejs Eglītis, jau notiek. Kaut arī lēni, bet notiek!

Tā, lūk, A. Līces kundze!

P.S. Kritušo piemiņas dienu Lestēnē varētu noteikt datumā, kurā notika viena no lielākajām Lestēnes apkaimē. Tāds mans ierosinājums.

G.Z.

CIK ILGI VĒL? Mušas uz banāna domā, ka tas pieder viņām

Ingrida Brigita Stroda

Bijusī Latvijas Radio žurnāliste un NEPLP locekle

Trīsdesmitā marta dienas vidus. 37.maršruta dzeltenais mikroautobuss galapunktā pie pareizticīgo katedrāles Rīgā jau gaida. Jauki, nebūs jākavējas! Labā noskaņā veru autobusa durvis: – Labdien! Lūdzu! – sniedzu jau laikus sagatavoto monētu par braukšanas biļeti. Vadiņš, klusējot un kaut

nevar padarīt, bet morāli esmu satriekta. Viņi, kas negrib runāt latviski, kas joprojām uzskata, ka Latvija ir viņu teritorija, un, ja kas – arī tanki gatavi tepat netālu aiz robežas! Šķiet, krievs, kas pie mašīnas stūres, man saka: – Atceries! Šeit, mašīnā, varu aģitēt, ko un kā gribu. Un, ja kas nepatīk, brauc ar citu transporta līdzekli.

Tas, ka Rīgas mikroautobusus gandrīz vienmēr skan dažādas krieviski raidošas raidstacijas, vairs nav jaunums. Samērā skaļi tiek atskaņotas ne tikai krievu dziesmas, bet arī teksti, kas vēsta par visu jaunāko, kas notiek kaimiņzemē. Taču nu izskatās, ka sācies arī cita veida publiskais terors “dekorāciju” veidā. Nožēlojami, ka tas notiek 20 gadus pēc tam, kad krievu armija ar visiem tankiem it kā tika izvadīta no Latvijas (kaut

“Vai man visu turpmāko mūžu dažādās situācijās būs jāpiedzīvo tas pats, kas no mazotnes, kad es – “fašistka” – izjutu morālu pazemojumu savā dzimtenē?”

kur sānis skatoties, man to pasniedz. – Paldies! – neesmu zaudējusi cerības uz kaut vai minimālu pieklājību. Klusums. Šoferis cītīgi pēta Ministru kabineta ēku...

Ja ne – ne. Iekārtojos vienīgajā brīvajā sēdvietā, kas vēl nav aizņemta. Tā ir gandrīz blakus vadītājam. Skan “Krievijas hitu radio”. Pie atpakaļskata spoģuļa karājas “Georga lente”. Taču “dekorācija”, kas atrodas uz mašīnas paneļa, uzdzēns drebuļus. Tur visā savā godībā stāv paliels krievu armijas rotaļu tanks ar visu sarkano zvaigzni un sarkano karogu. Tanka stobrs vērst pret ielu. Sa-protu, ka šis tanks, paldies Dievam, man neko vairs

zinām, ka aptuveni 30 tūkstoši militārpersonu ar mūsu pašu “svētību” šeit tomēr palika).

Interesanti, vai Latvijā nav nevienas iestādes, kas šādām izdarībām varētu pielikt punktu? Vai man visu turpmāko mūžu dažādās situācijās būs jāpiedzīvo tas pats, kas no mazotnes, kad es – “fašistka” – izjutu morālu pazemojumu savā dzimtenē? Vai tiešām vairums nespēj saprast, ka visi šie “Labas gribas manifesti”, ministriju plāni, ko un kā darīt, lai izdabātu tiem, kas visu laiku ir “nesaprasti” un kuriem tik daudz ir “darīts pāri”, – ka tā visa ir kārtējā pamatnācījas lišana uz ceļiem?

DAUDZI BŪTISKI JAUTĀJUMI

Atklāta vēstule

VALSTS PREZIDENTAM un Saeimas deputātiem

Nesaprotu jūsu rīcību, kas, manuprāt, ir naidīga MŪSU VALSTIJ. Pirms referenduma izplatītajā paziņojumā bija maldinoši teikts, ka JĀBALSO PAR LATVIEŠU VALODU. Bet jautājums taču bija par krievu (okupācijas laika) valodu. Vai tā bija speciāla provokācija, lai jauktu latviešiem galvas un lai arī viņi anketās ieķeksē “PAR”? Vai varbūt jums bail pieminēt okupācijas valodas vārdu?

Cik saprotu, pretvalstiskā parakstu vākšana notika ne tikai DROŠIBAS iestāžu bezdarbības dēļ, bet arī NEVALSTISKI domājošā Cimdara rīcības dēļ. Bet jūs atkal esat ievirzījuši viņu šajā amatā.

Vai uzskatāt, ka ZVERESTA LAUŠANA ir tikai tāda bērnu spēle? Ko, jūsuprāt, šāda Saeimas deputātu rīcība izsaka Latvijas iedzīvotājiem? “SC”, ja nepatīk, nepiedalās Saeimas darbā, tad kādēļ viņi tur sēž?

Cerot uz patiesām atbildēm,

V. Rudzītis

Turpinājums no 2. lpp.

Pēc Lielā Hēroda nāves 6.gs. romieši nolēma ieviest mantas cenzu ar nolūku sadalīt jehudus (jūdajiešus, izraēļus) nodokļu maksātāju grupās, novērtējot viņu mantas stāvokli. Tā bija sava veida nekustamā īpašuma inventarizācija un sava veida “nulles” deklarācija. Rezultātā jehudi sacēlās pret romiešiem – notika slavenā Zelotu sacelšanās, kā arī zelotu iekšienē radās atsevišķa teroristiska organizācija Sikari (noga-lināja visus, kuri sadarbojās ar okupantiem). Viņus šobrīd sauc par pirmo teroristisko organizāciju, bet viņi faktiski cīnījās pret okupantiem romiešiem un vietējiem kangariem, kuri verdziskā padēvībā izpildīja tā laika “Eiropas parlamenta”, tas ir, Romas Senāta instrukcijas.

Arī, piemēram, jūsu iekrājumi bankā, to aplikšana ar nodokli – jūs jau bankai maksājat par to, ka viņi tur drošībā jūsu naudu. Kādas tiesības valstij vēl pieprasīt nodokli?!

Mantojuma nodeva vispār ir necilvēcības paraugs! “Par mantojuma apliecības saņemšanu, par pēdējās gribas rīkojuma stāšanos likumīgā spēkā mantiņiekiem ir jāmaksā valsts nodeva un notāra amata atlīdzība. Ja mantiņiekam ar mantojuma atstājēju radniecības nav, tad valsts nodeva ir 7,5% no mantojamās mantas vērtības, amata atlīdzība ir 7,5% no mantojamās mantas vērtības un PVN 21% no amata atlīdzības. Valsts nodeva 7,5% no mantojamā nekustamā īpašuma kadastrālās vērtības mantiņiekam būs jāmaksā, nostiprinot savas īpašuma tiesības uz mantoto nekustamo īpašumu Zemesgrāmatā.” Šis ir citāts no instrukcijas, bet vai jūs esat aizdomājošies, ka tā ir tirā lauģšana un parazītisms – par ko, kāpēc viņiem jāmaksā? Kādu vērtību viņi ir pievienojuši? Par darbu – cik ilgu laiku tas aizņem? Jā, par darbu ir jāmaksā, bet, cik gan laika aizņem vienas izziņas sagatavošana – varbūt 15 minūtes, varbūt pusstundu, cik stundā maksā notāra darbs, bankas darbs, advokāta darbs? Par to tad arī ir jāmaksā stundas izcenojums, bet PROCENTI – par ko?

Skolotājam un ārstam arī vajadzētu piemērot tādus pašus aprēķinus kā advokātiem, notāriem un juridiskās aprūpes darbiņiem. Skolotāja, bērnu dārza audzinātāja un ārsta darbs ir daudz svarīgāks nekā mākslīgi sadomāto, sagudroto dokumentu aizpildīšanas darbs. Cilvēki pat nespēj saņemt savu likumīgo mantojumu, jo nevar samaksāt matojuma nodokli. Kas šo varmācību ir pieņēmis un apstiprinājis?

Bibelē teikts tikai par desmito tiesu, kas jāmak-

sā, lai uzturētu priesteru – levitu cilti. “Zintniekā” publicētajā “Mošes megaprojektā” es rakstīju: “Lasām Toras Otrās Moše grāmatas pirmās nodaļas 11.pantu, kurā ir teikts, kas tā par verdzību: “Viņi (domāti ēģiptieši) norikvoja pār viņiem (domāti izraēļi) nodokļu ievācējus, lai tiem uzveltu nastu (afflict them), un lai viņi būvētu pilsētas faraonam, sauk-tas par Pitomu un Ramze-su”. Savukārt 13.pantā ir teikts, ka “tādā veidā ēģiptieši paverdzināja izraēļus ar smagu darbu (back breaking labor)”. Tātad par verdzību viņi nosauc to, ka uzliek maksāt nodokļus un strādāt celtniecībā. **Ko lai saka šodienas latviešu tauta, kurai Briseles administratori ir uzkrāvušu tādu nodokļu nastu, ka tie atņem normālas dzīves iespējas, atņem īpašumus, atņem iespēju audzināt bērnus, aplaupa pensionārus un atņem veselību. Tā jau ir verdzība kvadrātā vai kubā.”**

“0” deklarēšana

Ietaupījumu un ienākumu sākumdeklarēšana jeb tā saucamā “0” deklarēšana – kas tas ir? Patiesībā tā ir policejiska metode cilvēku vajāšanai. Aizbildinoties ar dažu korumpēto ierēdņu notveršanu, faktiski tiks uzsākta visu Latvijas iedzīvotāju politiskā un ekonomiskā vajāšana.

Grāmatvedības slogs

Piespiestā uzpūstā grāmatvedība arī pēc būtības ir varmācīgs “nodoklis”, jo nenormālā uzskaitē-atskaitē rada nepieciešamību uzturēt lielu grāmatvedību.

Tarifu žņaugš

Tarifu žņaugš – šis ir vēl viens nodokļa paveids, jo paši pakalpojumi nekad tik dārgi nemaksā. Ja ASV vajag pacelt tarifu kādai monopola precei, piemēram, elektroenerģijai vai gāzei, tad jau pie palielinājuma 0,5% vajadzīgs Kongresa balsojums. Tīkmēr pie mums paceļ, cik un kad grib, ja iegribas – tad par 20%, ja vēlreiz iegribas, tad par 30%, un visi nekur nēdami tik maksā.

Vai mēs esam kaut kāds aitu bars – vai tikai par ganiem mums nav varturu organizētas arodbiedrības? Cērp tik un cērp. Piemēram, man, dzīvojot “līvānietē”, par dabasgāzi vien katru mēnesi, kā ziēmā tā vasarā, tagad jāmaksā 160 lati.

Obligātie pakalpojumi

Varmācīgi uzspiestie pakalpojumi, nepamatotie ierobežojumi un aplaupošās akcīzes –

obligātos pakalpojumus redzam visapkārt, kur vien pagriezies, sākot no automašīnu tehniskās apskates, kur pat jaunai automašīnai jāveic tehniskā apskate, beidzot ar spaidu priekšapmaksām, kā abonentu maksas, obligātās apdrošināšanas maksas un daudzi citi piespiedu maksājumi dažādām nevajadzīgām valsts institūcijām. Pat ceļa zīmes var izlikt tā, lai tās nevis palīdz, bet traucē dzīvot, grauj tautsaimniecību.

Neenormālie, ne ar ko nepamatotie (izņemot ar valsts alkatību) akcīzes nodokļi ne jau tikai alkoholam un cigaretēm, bet pat degvielai, dabasgāzei, bezalkoholiskajiem dzērieniem un kafijai, – tie sadārdzina mums visiem dzīvi.

Briseles un citu starptautisko instrukciju žņaugš

Dažādu lielvaru interesēs, slēpjoties aiz “dabas draugu” maskas, tiek izdomātas jaunas pseidoekoloģiskas prasības videi. Mēs visi labi zinām, ka praktiski visas “zaļās” politbrīgādes barojas no piesārņotāju lielfirmu iemaksām. Klasisks piemērs – jaunās ekoloģiskās prasības DUS (degvielas uzpildes stacijām), kuras paredz salīdzinoši lielus kapitālieguldījumus. Mērķis daudzpusīgs: sīko vietējo konkurentu iznīcināšana, tīša dzīves apgrūtināšana un dzīvošanas izmaksu palielināšana laukos, sadārdzinot dzīvi laukos.

Labi atceramies sertificēto lopkautuvju ieviešanu – it kā loģiska prasība, bet aiz tās slēpās konkurentu iznīcināšana. Tikai neiedomājieties šķūnītī vīstu nokaut – “visu redzošā acs” to pamanīs un jums “ies plāni”, un pie kurlās visas apēšanas galdā visi būs klāt – ieņēmumu dienests, sanitārais dienests, muitas dienests (ja vista bijusi svešzemju šķirnes), dzīvnieku draugu dienests... grūti pat uzskaitīt visus ēdājus. Bet, ja uz galdā būs pajauns broilers vai sivēns, tad vēl uz kakla dabūsīt “nepilngadīgo dienestu”!

Investori

Ārvalstu investori pēc savas būtības ir “laupītāji”, kuri aiznes prom iegūto labumu. Aicinājumi investēt un ārvalstu investoru meklējumi ir tas pats, kas iziet uz ielas un saukt zagļus, lai apzog jūsu māju. Lai neapvainojas ārzemju investori, viņi ir kā uz delnas un ir kārtīgi nodokļu maksātāji, bet galējais labuma guvējs (kā tagad bankām patīk lietot šo terminu!) ir citu un svešu valstu pilsoņi un valstis.

Naudu attīstībai var dabūt daudzus citos veidos, bez jebkādiem svešzemju

un tālzemju investoriem. Viņi rada darbvietas – jau dzirdu jūsu izsaucienus. Bet kāpēc mēs paši nevaram radīt šīs darbvietas? Vai patiešām latvieši ir tik dumji, ka pat laikrakstus neprot tirgot, tas jādara “Narvesenam”, turklāt pat Latvijas valstij piederošās pasta nodaļās? Autobusu vadītāji neprot stūrēt pa Eiropas valstīm, paši neprotam kartupeļu cieti gatavot, cukurbietes audzēt un cukuru ražot, dēļus zāgēt un mēbeles ražot, tādu piemēru ir simtiem. Visa ražošana, tirdzniecība, aprūpes sfēra ir atdota svešzemniekiem un cittautietiem.

Ārvalstu investori atstāj mums piesārņotu vidi un visu labumu aizved prom, vergcilvēkiem atmetot kaut kādu samaksu, jo savā valstī viņiem būtu jāmaksā normāla alga. Pastāv vēl otra puse – morālā un patriotiskā – kam jūs strādājat: vai jūs vairojat svešzemnieku kapitālu un veicināt svešu valstu uzplaukumu, vai savai nācijai, savai zemei, savas Latvijas uzplaukumam?

Zelta algas un algas

Pasarg, Dievs, es priecājos par katru, kurš saņem lielu algu. Nejūtu nenovīdību, ne arī skaudību, bet man ir prieks, ka kāds var labi uzturēt savu ģimeni un vairāk laika atlicināt domāšanai; katrs prātnieks ir papildinājums nācijas gara aristokrātijai. Jautājums jau ir par citu – par dārzīņu, kur aug Briseles kāposti un pašmāju rutki.

Mums izveidojusies kasta ar Zelta algām un aborigēnu kasta ar pašmāju algām. Viss jau ir tikai samērības principā – protams, var teikt: ja tu domā ES (ESV) mērogā, tad tev jābūt ES algai, bet ja tu domā novada mērogā, tad novada izmēra algai. Latvijas ierēdņu algas Eiropas Savienības centrālajās institūcijās vislabāk ir aprakstījis S.Kāsls (Stephen Castle), *Herald Tribune* (otrdiena, 1.marts, 2011). Raksts nosaukts “Civil servants head west and find gold” (es to tulkotu kā “Civīlie ierēdņi devās uz rietumiem un atrada zeltu”). Nesaukšu jums labi zināmos uzvārdus, tos jūs variet tajā rakstā izlasīt, bet apskatāmie Latvijas pilsoņi saņem vismaz 240 000 eiro gadā. *Starp citu, tie nav nieka Jūdasa graši, lai nodotu Latvijas intereses.* Cik reizi tas pārsniedz Valsts prezidenta un Ministru prezidenta algu? Man patiesi nav žēl, ka viņi to saņem par grūto darbu tālumā no mājām, bet vajadzētu taču būt kādam samērības principam ar Latvijas algām. Kaut kas mūsu valstī nav kārtībā, vai jums tā neliekas?

Turpinājums sekos

PĀRDOMAS PĒC “PIRRA UZVARAS” REFERENDUMĀ

Aivars Gedroics
Daugavpilī

[..]
Nav iespējams nemanīt, ka **ir sākusies sevišķi intensīva pielīšana okupantiem no visu Saeimā pārstāvēto frakciju puses** – sākot ar latviešiem atklāti naidīgo “SC” (no kuras neko citu arī nevarēja gaidīt) un beidzot ar “VL-TB/LNNK”. Vispār rodas sajūta, ka naba krievalodīgajiem nu

“Nepadosimies, cīnīsimies, ne no kā nebaidīsimies!”

ir šausmīgi nodarīts pāri, tāpēc steidzīgi jāmeklē pēc iespējas vairāk *saldū konfekšu*, ar ko tad likt viņiem aizmirst par *smago, nepelnīto pērienu*, kuru viņi saņēmuši referendumā nakti...

Tā vietā, lai beidzot nāktu pie prāta un apzinātos, ka **Latvijā ir simtiem tūkstošu pamatnācijai atklāti naidīgu cilvēku, kurus nav iespējams pārtaisīt un no kuriem ir iespējams vienīgi atbrīvoties**, atņemot viņiem LR pilsonību un izraidot viņus no valsts (sākt vaja-

dzētu tieši ar tiem nepilniem 180 000 *podpisantu* referendumā ierosināšanai, kuru identitāte tagad visiem ir labi zināma, un nav absolūti nekādas nozīmes viņu tautībai un pilsonības iegūšanas veidam), **veicot likumīgu, starptautiskajiem līgumiem atbilstošu Latvijas dekolonizāciju**, notiek kārtējā piekāpšanās šo neliešu priekšā, vadoties pēc principa “Bandīt, ko man izdarīt, lai tu uz mani nedusmotos un sāktu ar mani draudzēties?”. Un *bandīts* arī smīnīgi paskaidro: “Dod man krievu valodai oficiālo (pēc būtības – to pašu valsts) statusu tajās vietās, kur mēs esam vairākumā, paludini *moskaļu Rožģestvo* par oficiālu valsts svētku dienu, uzspied ar varu paņemt jūsu *pilsonību* mūsu bērniem – *dzeguzēniem*, kuri citādi paši kaut kā brīvprātīgi negrib par jū-

sējiem reģistrēties, māci mums savu “suņu” valodu par saviem līdzekļiem, jo mūsu prātiņš ir bijis par īsu, lai pa 20 gadiem to iemācītos, likvidē visas valodas inspekcijas par jūsu “ēzeļu” mēles neprasmī... Nu, ja vismaz šo izpildīsi, tad varbūt es tevi kādu laiku vairs nesitīšu!” Apmēram šāda satura petīciju ir parakstījuši un nosūtījuši mūsu valsts parlamentam vairāku t.s. *krievalodīgo* pašvaldību vadītāji.

Normālā valstī ļautiņi, kas būtu atļāvušies izvīrīt šādas nekaunīgas, pret pa-

matnāciju vērstas prasības, tiktu **nekavējoties atstādināti no ieņemamajiem amatiem un viņu vietā līdz nākamajām vēlēšanām iecelti valdības norīkoti vietvalži**, kā tas, starp citu, bija jau noticis 1991.gadā, uzreiz pēc augusta puča izgāšanās. Mūsu varturi turpreti ar labvēlīgu smaidu uzņem sev veltītos *spļāvienus sejā* un atbild: “Jā, izskatīsim, apdomāsim jūsu priekšlikumus, šo to ieviesīsim uzreiz, uz šo to varbūt nāksies vēl drusku pagaidīt!...” Pats dzirdēju, kā “patriots” R.Dzintars izteicās, ka nepilsoņu bērniem varētu gan dot automātisku pilsonību, tikai vajadzētu jau no bērnudārza vecuma viņus mācīt kopā ar latviešu bērniem (acīmredzot sava paša bērniem viņš okupantu atvašu klātbūtni ikdienā uzskata par ļoti pareizu un vēlamu), savukārt, pareizticīgo Ziemsvētkiem pietiktu ar oficiālu “atzīmējamās dienas” statusu, līdzīgi kā šobrīd 8.martam, bet kā brīvdienu to nevajag ieviest tikai tāpēc, ka tādejādi tikšot grauta Latvijas ekonomika... Ko tur vēl runāt par citām *partijelēm*, kas pat necenšas tēlot nacionālas! Tādejādi vismaz pāris okupantu prasību tiks izpildītas jau drīzumā!

Tad vēl smadzeņu skalošana no bēdīgi slavenā Sorosa fonda dažāda veida “ekspertu” puses. Viņi visgudri pamāca, ka okupantus nedrīkstot saukt par okupantiem (tāpat, kā arī, viņuprāt, žīdus par žīdiem, nēģerus par nēģeriem utt.), tad viņi latviešus varbūt vairs nesauksot par *fašistiem* (mani personīgi gan šāds apzīmējums

neizvaino, lai gan pelnījis to saņemt arī neļūtos, jo man nav nekādu sakaru ar varbūt vēl joprojām esošajiem Musolini piekritējiem Itālijā). Oficiālajos saziņas līdzekļos, kā zināms, tiek atspoguļots vienīgi okupantu un kosmopolītu viedoklis, patrioti tiek ignorēti un vispār, šķiet, nemaz netiek uzskatīti par cilvēkiem.

Ko šajā situācijā darīt latviešiem, kas negrib pieļaut, ka panākums referendumā pārvēršas nožēlojamā *Pirra uzvarā* (kas, kā uzskata mūsdienu vēsturnieki, tās guvējām faktiski kļuva par sakāvi) un okupantu un kangaru patvaļa Latvijā turpina triumfēt? Vienīgā atbilde ir: **jāturpina intensīva cīņa** – nevis reizi gadā, bet **katru dienu, pieprasot varturiem izbeigt paze-**

moties okupantu priekšā un **sākt beidzot Latvijas dekolonizāciju!**
[..]
Nepadosimies, cīnīsimies, ne no kā nebaidīsimies! Un paturēsim prātā, ka **mūsu ienaidnieki ciena tikai rupju spēku**, bet jebkura mūsu piekāpšanās viņu priekšā viņos izraisa ne jau toleranci, bet izsmieklību, radot pārliecību, ka esam vāji un bailīgi, tāpēc ejam kompromisa (faktiski – nodevības) ceļus! Vienreiz šī idiotiskā rīcība ir jāizbeidz!

Mūsu tautas liktenis ir mūsu pašu drosmīgo vai gļēvo vīru un sievu rokās!

**PAR LATVIEŠU
LATVIJAS NĀKOTNI
CĪŅAI UN UZVARAI
SVEIKS !!!**

Publicēts saīsināti

VĒSTULE

Labdien, godātie “DDD” veidotāji!

Pirms gada, izlasījusi Jūsu avīzē anotāciju, uzdāvināju savai mammai apgādā “Vieda” izdoto grāmatu **“Septiņas unikālas receptes, kā uzvarēt nogurumu”**. Nojautu, ka tā varētu viņai palīdzēt, un neklūdijos. Šī nelielā grāmatīņa kļuva par mamma vismiļāko rokasgrāmatu, kas palīdzējusi ietaupīt kaudzi naudas, kuru iepriekš bija bezjēdzīgi izdevusi par dažādiem uztura bagātinātājiem cerībā atgūt žirgtumu un dzīvesprieku. Izrādās – vairumā gadījumu ar saprātīgu pieeju mēs spējam sev palīdzēt paši un atrast sevī spēkus bez pakļaušanās reklāmas kampaņai par dažnedažādiem māksliem brīnumlīdzekļiem.

Tāpēc gribu pateikt lielu paldies laikrakstam “DDD”, kurš iepazīstina lasītājus ar jaunākajām “Viedas” izdotajām grāmatām! Uzskatu “Viedu” par gudrāko izdevniecību Latvijā!

Ar cieņu,

Ieva Jansone

* * *

Paldies Ievai Jansonei par sirsnīgo vēstuli un augsto novērtējumu. Jāatzīst, ka laikraksts “DDD” var iznākt, lielā mērā pateicoties apgāda “Vieda” darbībai. Tāpēc ikviena mūsu lasītāja nopirktā apgādā “Vieda” izdotā grāmata ir finansiāls atbalsts arī laikrakstam “DDD”.

Lasītājas minētā grāmata “Septiņas unikālas receptes, kā uzvarēt nogurumu” vēl ir nopērkama Latvijas grāmatnīcās. Jāpiekrīt Ievas Jansones mammai – tik tiešām lieliska grāmata, tāpēc nevajadzētu nokavēt tās iegādāšanās iespēju! Tā būs labs palīgs cīņā arī pret pavasara nogurumu, kas šobrīd nav svešs daudziem cilvēkiem.

Šajā grāmatā ir izskaidroti gan nepārvarama noguruma un “izdegšanas” rašanās cēloņi, gan tā “uzbrūkošā tak-tika”, gan arī tā ārstēšana un profilakse. Autors – ārsts-psihoaterapeits Dr. Andrejs Kurpatovs uzsver, ka grāmata ir paredzēta tiem, kas cieš no hroniska noguruma sindroma, kas nespēj atrast sevī spēku un atgriezties možā un laimīgā dzīvē. Papildus psihoterapeitiskiem paņēmieniem, kā lasītājam pašam sevi dziedināt, autors izskaidro arī vitamīnu un vairāku ārstniecisku – gan sintētisko, gan augu valsts – preparātu lietošanas saprātīgu izmantošanu. Jāpiebilst, ka “Vieda” izdevusi jau piecas dažādas Andreja Kurpatova grāmatas, un iepriekšējo četru tirāžas jau pilnībā ir izpirktas. Viņa grāmatu popularitātes noslēpums slēpjas aizraujošajā stilā, saprotamajā valodā un ironijā, kas patiešām palīdz dzīvot.

“DDD” redakcija

CILVĒKI, JOKI PIE MALAS!

Runājot par pēdējo referendumu, uzskatu, ka tas ir drausmīgs mūsu “gudro galvu” un valdības brāķis, kuru jālabo visai latvju tautai. Nekad neesmu dzirdējis, ka Krievijā nebūtu krievu, Francijā franču vai Zviedrijā zviedru valodas. Latvijā “cīnītāji par krievu kā otru valsts valodu” bieži norāda uz Šveici, Somiju vai vēl kādu valsti, kur esot vairākas oficiālas valodas. Dod, Dieviņ, viņiem prātu! Tur taču nav bijušas citu valstu okupācijas. Tad jau Dānijā un Norvēģijā jātaisa referendums par vācu valodu?

Lūk, kur ir atšķirība – Vācija (ne hitleriskā, bet jau tagadējā) visu to valstu priekšā, kam Hitlera režīms bija nodarījis pāri, nolieca galvu, atvainojās un izmaksāja milzu kompensācijas. Bet valstij, kura pārņēma PSRS pagātnes mantojumu, nav drosmes atvainoties tām, kurām Stalina režīms nodarīja pāri, gluži pretēji – turpina

vēl barot ar “sprāguša ēzeļa ausīm”.

Tiešām apbrīvojami, kā Maskavas augstākie vīri izrāda savu “draudzības” izpausmi tuvākajai kaimiņvalstij, ar savas piektās kolonnas “sūdainajām kājām” bradājot pa šo mazo zemes pleķīti, kuru sauc par Latviju. Šie piektās kolonnas “cīnītāji” nelietīgi izmanto mūsu valsts demokrātiskos iekarojumus un ķēzi latviešu dvēselē.

Man neviens nepalīdzēja apgūt valodas. Ikviena valoda ir bagātība. Protams, Puškina, Ļermantova un citu krievu klasiku šedevri, kā arī Solženicīna darbi, kurus esmu lasījis oriģinālvalodā, ir milzu vērtība. Bet “piektā kolonna” nekad nelasīs un nesapratīs Bronislavas Martuževas izteiktās sāpes dzejā un prozā. Lūk, tās ir visas latviešu tautas neizdzēšamās sāpes – droši var teikt, ka Latvijā nav nevienas ģimenes, kuru radi vai draugi

nebūtu cietuši no Staļina režīma.

Kādas tik partijas nav bijušas pēc neatkarības atgūšanas gadiem! Tās visas jau vairāk nekā 20 gadus sola, sola, sola... Paši redzat, kādā “tintē” esam nonākuši. Tādēļ, tautas kalpi, lūdzu, atjēdzieties un beidzot dariet kaut ko, lai neatgriezeniski neizandelētu mūsu mīļo Dzimteni Latviju kādam jau labi zināmam, savu sātu nekontrolējamam “kārumniekam”.

Tikai divi desmiti gadu pagājis, kad Tautas fronte karoja ar Interfronti. Kā tikai apsviedīgākie bāleļi tika pie *šprīces*, izcila jurista & Co (baumo, ka tas sev Meža kapos jau izbūvējis mauzoleju) vadībā izstrādāja sev vajadzīgos likumus, lai varētu juridiski pareizi izzagt valsti. Tautas fronti nemanot likvidēja un nolika muzejā, toties Interfronte, kas sākmā bija iedzīta pagrīdē, nu jau pilnībā izlidusi die-

nas gaismā, un atraktīvākie žīdu tautības pārstāvji metušies cīņā pret krievu valodas “izmiršanu”. Briselē jau “blēj” Interfrontes karaliene ar savu “mačo” *linderi*. Rīgas Domē *gapīši* un *kurdjuki*, Saeimā *plinīši* un *ciliši*, bet nelokāmais komunistis *Fredis* jau nolēmis, ka Latvijā latviešu valoda vispār nav vajadzīga!

Cilvēki, joki pie malas! Pēc pēdējiem notikumiem valstī, valdības sejā skaidri redzams nožēlojams apjukums. Iekšējais velniņš jau saka: žēl, ka nav Kārļa Ulmaņa aizsargu...

Varbūt kāds izlasīs un ieklausies manā – veda, sirma un piedzīvojuša cilvēka – dvēseles kliezienā un izdaris pareizo secinājumu.

Dievs, svētī Latviju!

Juris B.
Vēl dzīvais, šo drausmīgo un traģisko pagājušā gadsimta notikumu aculiecinieks

TAUTAS SĀPE

(...)

Bet Krievijā, lūk, ciemati ir tukši,
Un Putins sen jau aicina uz tiem,
To savu “varonīgo” tautu,
Kas nemīl savu “Roģinu”.

Bet kāpēc mums ir jāmīl viņi,
Kas izpostīja Latviju?!
Tās sekas redzamas vēl šodien,
Un nav ko brīnīties par tām.

Ir sāpīgi, ka paliek tukša
No jaunās paaudzītes Latvija.
To pārņēmuši nelojāli spēki,
Ko lika integrēt šeit Eiropa!!!

Lidija

Domāju, dzejolis “Par mums – gaismā!” ir himna
Pēdējai Atmodai latviešos.
Priecīgas Lieldienas visai Latvijai ar tās
avangarda dūri – DDD!!!

PAR MUMS – GAISMĀ!

Raudošās sliedes lūdzoši
Gaudio no pagātnes sarkanās,
Pieprasot mums – pēcnācējiem –
Savas sirdsapziņas tiesās.

Dievs, svētī ungārus!
Dievs, svētī latviešus!
Dievs, svētī visus tagadnē
Savās tautās – valstis savās.

Tos – karakalpu leģionus,
Kuri savās paaudzēs,
Kad aizmirsti bij’ sirdsapziņās,
Dievs, svētī latviešos “nenodot”!

Par piemiņu bērnbērniem,
Kuri laimē no sievietēm plūst –
Tautas nebeigu dzīvībai,
Dievs, svētī latviešos mieru!

Tu, karakalps – latgalieti,
Tu – tēvs mans – Afganistānā
Kalna kauju melu putekļos,
Dievs, svētī izpratni Eiropai!

Kaujā par mums, latviešiem,
Visu paaudžu karakalpos
Dzīvajos – šai zemē sākusies,
Dievs, dāvā Tās Pasaules gaismu mums!

Dievnamus sevī lai atveram,
Kangaru greznuma tiklus dedzinot!
No Ļaunuma puses klistošo,
Dievs, parādi latviešiem gaismā!

No Tās Pasaules šai pasaulei,
Dievs, vēti domas labās –
Dievs, svētī latviešiem – tās dodot
Visiem – savās zemēs, valodās!

Gardas vārdu zobenus asos,
Uzspraužot durkļos – lai mūžos tā!
Kaujās par Māti Latviju
Mūsos lai viņa, Dievs svētī, lūdzu!...

Pols Skondors

Veicināt plašāku “DDD”
izplatību un sniegt atbalstu tā veidošanai
iespējams, pārskaitot ziedojumu uz
Latvijas Nacionālās frontes kontu
Latvijas Hipotēku un
zemes bankā
(SWIFTkods: LHZBLV22);
konts: LV38LHZB1000054029001;
Reģ.Nr.LV40008033014

**Publikāciju izmantošanas gadījumā
atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.**

Laikraksts DDD Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2012

Izdevējs: **LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE**
(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: Latvijas Hipotēku un Zemes banka;
Kods: LHZBLV22 Konts: LV38LHZB1000054029001

Galvenā redaktore: **LĪGA MUZIKANTE**

Redaktores vietniece: **LIENE APINE**

Pasta adrese: **DDD, Lubānas iela 6 – 4,**
Rīga LV–1019

tālr./fakss: **67140680**

Interneta adrese: **WWW.DDDLNF.COM**

E-pasts: **DDD.LNF@GMAIL.COM**

Iespiests: SIA “Latgales druka”,
Ofsetiespiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2

LATVIEŠU TAUTAS PAŠCIEŅAS MEKLĒJUMOS

Turpinājums no 4. lpp.

AMERIKAS NEKAUNĪBA

DDD: *Tad par otru sa-
biedroto – Ameriku. Tikko
ziņoja, ka pēc dažiem mē-
nešiem Latvijā būs jauns
Amerikas vēstnieks. Viņa
prioritātes būšot krievu mi-
noritātes aizstāvība Latvi-
jā, kompensācijas žīdiem...*

Kārlis Šadurskis:
Kompensāciju jautājums
vienmēr ir bijis Amerikas
prioritāte. Tur ir ļoti spē-
cīgs ebreju lobījs, un ta-
gad viens no galvenajiem
Amerikas politikas jautā-
jumiem (galvenais risks)
ir, kas notiks, ja Izraēla
uzbruks Irānai?

DDD: *Nu labi, tā ir
Amerikas darīšana – mani
interesē Latvijas puse. Ska-
toties uz Dombrovski, nav
sajūtas, ka viņš ir cilvēks ar
stingru mugurkaulu, kurš
varētu pateikt tādām vēst-
niekam: stāvi pie ratiem!*

K.Š.: Es neesmu lasījis
šos topošā vēstnieka iztei-
kumus par krievu minori-
tāti – iespējams, ka tā tas
ir bijis, nezinu. Droši vien,
Latvija tāpēc neatteiks
vēstniekam akreditāciju,
bet iespējams, ka būs dip-
lomātiski signāli, kas liks
vēstniekam iedziļināties
vairāk savas nākamās dar-
bavietas situācijā un mīk-
stināt politisko retoriku,
izteikties diplomātiskā un
pieņemamā formā.

DDD: *Izteikties ir viens...*

K.Š.: Kad jūs iesākat ru-
nāt par šo vēstnieku, man
iesāvās prātā, cik ļoti sva-
rīgs ir labs marketingss un
uzvaroša vēlēšanu kam-
paņa, bet cik skumja pēc
tam ir realitāte, cik ātri
ASV prezidents no tā lielā
varoņa, par ko viņu uztai-
sija sabiedrisko attiecību
speciālisti, kļuva par ļoti
ikdienišķu un ne ar ko
neievērojamu presiden-
tu. Domāju, ka nākamais
ASV prezidents būs spēci-

gāks. Un arī ASV politika
būs mazāk iztapīga Krie-
vijai. Krievi, piemēram,
savos medijos vienu laiku
nemitīgi atskaņoja ASV
prezidenta apsveikumu
Putinam sakarā ar viņa
ievēlēšanu. Tā saruna jau
laikam ir notikusi, bet, cik
karsti bija apveikumi, ne-
viens tā īsti nezina.

DDD: *Labi, saprotu, ka
lielā politika ir svarīga.
Kad strādāju Saeimas Ar-
lietu komisijā, redzēju, kā
to politiku taisa, kā Ame-
rikas vēstniecībai pēc kat-
ra balsojuma tika nodots
ziņojums – it īpaši t.s. ār-
zemju latvieši.*

K.Š.: Tas ir normāli, in-
formēt sabiedrotos. Viens
cits puisis ik pa brīdim
rakstījis ziņojumus Krie-
vijas vēstniecībai (*smejas*).
Bet (*nopietni*), ja tur tiešām
ir saikne starp šaušanu uz
žurnālistu un viņa pētnie-
cisko žurnālistiku attiecī-
bā uz Ušakova sakariem
ar Krievijas dienestiem,
tad tas ir kaut kas baiss.

DDD: *Man liekas, ka
nav – domāju, ka tas ir pā-
rāk vienkārši. Bet, lai pēta
un meklē!*

K.Š.: Vienam otram
mums “draudzīgas” valsts
spēcdienestam varētu ras-
ties šī vēlme: paskatīsi-
mies, kas iznāks – iemetī-
sim kādu pagali ugunsku-
rā, tad jau redzēsim – var-
būt aizdegies...

DDD: *Pirms astoņiem
gadiem notika nežēlīgs uz-
brukums, Aivara Gardas
slepkavības mēģinājums,
bet četri teroristi maskās
“atskrēja un aizskrēja” gai-
šā dienas laikā, un viss...*

K.Š.: Es domāju, ka tu
nav nekā neparasta. Pie-
mēram, tiesneša Laukrozes
slepkavība arī nav atklāta.
Pasūtījuma slepkavības un
pasūtījuma uzbrukums
vispār ir bezgala grūti at-
klāt, jo stundu pēc uzbru-
kuma izdarīšanas izpildī-
tājs jau ir ārzemēs.

NESAMĒRĪGIE KOMPROMISI

DDD: *Protams. Viena
lieta ir politika, kurā, kā
jūs sakāt, ir jāiet uz kaut
kādiem kompromisiem.
Bet kā ir ar samērojami-
bu? Jūs taču zināt, ka Lat-
vijā galvenais ir rūpēties*

nonāca, tas bija ļoti labi,
ka latvieši parādīja savu
spēku un briedumu.

DDD: *No vienas puses
jau ir labi – mēs apzinā-
mies, cik procentuāli liels
ir to skaits...*

K.Š.: Nē, mēs apzinā-
mies to, ka latviešiem ir
pašcieņa...

DDD: *Kur?*

Kārlis Šadurskis:

“Kad sākās Lindermana aktivitātes
(kamēr vēl Ušakovs nebija savu parakstu
uzlīcis, kur nevajag), es personīgi to
vērtēju kā izteiktu marginālu rosīšanos,
kuriem par sevi ir vienkārši kaut kā
jāatgādina.”

*par latviešu tautu. Vai ne-
manāt, ka cilvēki šodien šo
vēlēšanos cīnīties par savu
tautu ir zaudējuši?*

Kārlis Šadurskis: Es
neteiktu tik saasināti. Cil-
vēkam, katram individuāli,
ir tāda kā noteikta kapacitā-
te, un tajā brīdī, kad viņam
nav apmierinātas dzīves pa-
matvajadzības pēc pajum-
tes, iztikšanas, siltuma un,
lai bērniem ir ko mugurā
vilkt, tad ļoti maz cilvēku ir
spējīgi domāt par augstām,
ētiskām vērtībām. Ir jābūt
kaut kādai elementārai dzī-
ves pamata aizsardzībai –
drošībai par rītdienu.

DDD: *Bet tauta nedrīkst
zaudēt pašcieņu tikai tā-
dēļ, ka...*

K.Š.: Neredzu riskus, ka
latvieši zaudētu pašcieņu...

DDD: *Viņi jau ir pazau-
dējuši šo pašcieņu. Tajā
pašā augstajā politikas
līmenī šī pašcieņa ir pa-
zaudēta. Apkaunojošais
referendums...*

K.Š.: ...es šī referendu-
ma iznākumu vērtēju kā
ārkārtīgi lielu ieguvumu.
Man ir žēl, ka šis referen-
dums bija, ka līdz tam no-
nāca, bet tad, kad līdz tam

K.Š.: Referendums juri-
diski notika – vairāk nekā
50% balsstiesīgo pilsoņu at-
nāca uz referendumu – tas
ir fantastisks rezultāts.

DDD: *Es teikšu, ka tas
ir ļoti slikts rezultāts. Ņe-
mot vērā latviešu valsts
pamatu – tur vajadzēja būt
100%, vismaz 90% latviešu
līdzdalībai.*

K.Š.: Nu beidziet – jūs
taču zināt, ka tas nav ie-
spējams...

DDD: *Pie tautas paš-
reizējā morāles līmeņa tas
tiešām nav iespējams.*

K.Š.: Te nav runas par
tautas morāli. Te ir runa
par katras tautas, šajā
gadījumā latviešu, izglīto-
tību, apzinīgumu, aktivi-
tāti, fizisku klātbūtni, lai
var aiziet uz referendumu.
Visi latviešu mediji drukā
horoskopus. Tātad kāds,
un acimredzot ne mazums,
tos lasa un varbūt pat tiem
tic. Jūs taču necerat, ka
horoskopu lasītāji arī ies
uz referendumu (*smejas*).
Es vēlēreiz atkārtotu, esmu
lepns par latviešiem šajā
referendumā.

Intervēja Liene Apine

LATVIEŠU TAUTAS DZĪVĪBA APSLĒPTA LAUKOS

Turpinājums no 3. lpp.

PIETIEK “LĪST OKUPANTIEM PĒCPUSĒS”!

Kādēļ mums šī it kā Lat-
viskā piektā kolonna ir bis-
tamāka par okupantu at-
stāto piekto kolonnu? Te ir
jāatskatās pagātnē. Šodien,
kad N.Ušakovs paziņo, ka
viņa abi vectēvi “atbrīvoja
Latviju” un viņu pēctečiem
te ir dzimtene, latvieši savu
Dzimteni zaudēja.

Tā 1946.gadā manu tēvu
kā okupantu “dzimtenes”
nodevēju notiesāja pēc
58.panta. Kad termiņš bija
beidzies, izrakstoties no
cietuma, ir notikusi šāda
saruna ar okupantu virs-
nieku. (Es iepriekš atvai-
ņojos par burtisko tulkoju-
mu.) Okupants teica: “Nu,
vecais, tu dabūji pamatīgi

sovetskiju skolu, es ceru,
ka tu vairāk tādu muļķību
nedarīsi un šeit neatgrie-
ziesies!” Tēvs: “Es vēl šo-
dien nesaprotu, par ko jūs
mani šai skolā iebāzāt?”
Okupants: “Kā par ko? Par
latviešiem, par dzimtenes
nodevību!” Tēvs: “Es savu
dzimteni nekad neesmu
nodevis!” Tas okupantā
izraisījis tādu niknumu,
ka piesolījis tēvu atgriezt
cietuma kamerā. Tomēr,
kad formalitātes tikušas
nokārtotas, atmaidzis arī
okupantu virsnieks. Oku-
pants: “Es jūs, čangaļus,
nesaprotu – 7 ha zemes un
meža, brālis, un vēl vajag
savu dzimteni. Vot, Kurze-
mē kur ir 100, 300, 500 un
pat 1000 ha zemes, ir mū-
sējie. Viņi bez ziepēm lien
mums d.ā. D...a jau jēla,
bet viņi vienalga lien. Fu,

cik riebīga tauta.”

Šodien, pēc 20 it kā ne-
atkarības gadiem, **es ai-
cinu latviešus pašēlot
okupantu mazdēlu pa-
kaļas, iztaisnot glīvās
muguras un saukt šos
referendumā par krie-
vu valodu nobalsojošos
par Latviskās Dzimte-
nes nodevējiem un ie-
naidniekiem**, kā to darīja
Krievijas krievi Valērija
Novodvorska un Konstan-
tīns Borovojs, nevis, kai-
sot latviešiem pelnus uz
galvas, lūgt okupantu pēc-
tečiem piedošanu. Manu-
prāt, okupantu pēcteči ar
jēlajām pakaļām to varētu
novērtēt kā šīs okupācijas
virsnieks – fu, cik riebīga
tauta! Vienošanās par lat-
viešu Dzimtenes iznīcinā-
šanu nevajag maskēt aiz
kaut kādas “labas gribas”

manifesta. Te vietā ir Aiv-
ara Gardas teiktais, ka vie-
noties var vienīgi, saska-
ņojot vilciena grafiku.

Es ceru, ka Saeimā, kur
ir gan krieviskā, gan lat-
viskā piektā kolonna, at-
radīsies daži latvieši, kam
nebūs vienaldzīgs latviešu
tautas liktenis.

Es ceru no katras Saeimas
frakcijas saņemt izsmēlošas
atbildes uz maniem jautāju-
miem un politiskās situāci-
jas izvērtēšanu.

Es lūgšu avīzes “DDD”
kollektīvu publicēt šīs frakci-
ju atbildes, lai plašākas tau-
tu masas var vērtēt mūsu
tautas kalpu darbību.

Jāzeps Kotāns
Rušonas pagasta zemnieks

*Vēstule publicēta
saīsināti*